СУБОТА, 14 СІЧНЯ 2006 РОКУ ■ № 7 (3757)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ВОСЬМА СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ ПРАЦЮВАТИМЕ ЩЕ ТИЖДЕНЬ

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 13 січня

За постанову про зміни у календарному плані 8-ї сесії Верховної Ради, відповідно до якої парламент працюватиме у пленарному режимі з 17 по 20 січня, проголосував 241 народний депутат із 405 зареєстрованих у сесійній залі. Закриття 8-ї сесії відбудеться 20 січня. За таке рішення проголосували фракції Партії регіонів, КПУ, Народної партії і депутатської групи Народного блоку Литвина, БЮТ, «Єдина Україна», СДПУ(о). Автори парламентської постанови аргументували потребу продовжити роботу Верховної Ради необхідністю ухвалити низку важливих рішень щодо життєдіяльності держави, оскільки залишаються не вирішеними низка принципово важливих питань, від яких залежить подальший розвиток економіки України.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ НОВИНИ

У Радісному — радість

Справжньою подією для села стало відкриття нового дитячого садочка у Радісному, що в Красилівському районі. Поки що його відвідуватимуть лише двадцять хлопчиків і дівчаток. Але у місцевому господарстві переконані: саме такі дитячі оселі допоможуть «помолодшати» селам, де нині смертність переважно домінує над народжуваністю, **повідомляє наш хмельницький кореспондент Ірина КОЗАК.**

Ветеринари приховували правду

У 16 населених пунктах Криму знято карантин, який було запроваджено через спалах пташиного грипу. Це рішення прийнято у зв'язку з виконанням усіх необхідних заходів для боротьби з вірусом і закінченням термінів дії карантинного режиму. Про це повідомив в. о. голови Державного департаменту ветеринарної медицини України Володимир Горжеєв. Ще триває карантин у селі Сонячне Сімферопольського району і смт Приморське Феодосійського району. В. Горжеєв також стверджує, що на птахофермах у Феодосійському районі, де було виявлено вірус, птицю знищено, **передає Інтерфакс-Україна.**

***

Тим часом, як **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО**, прокуратура автономії підтвердила, що управління ветеринарної медицини Феодосії цілий тиждень приховувала факт масового падежу курей на птахофабриках у селищі Приморському. До того ж не забезпечувався контроль за ситуацією і не вживались заходи. Тож винних у недбалість й замовчуванні правди буде покарано.

(Продовження на 4-й стор.).

Скільки коштує повернути крадене авто

Більше семи тисяч доларів за повернення вкраденого автомобіля! Саме стільки вимагав у власника іномарки старший уповноважений відділу УБОЗ УМВС України у Тернопільській області. Працівника відділу, який у такий спосіб «бореться» з організованою злочинністю, затримали під час отримання хабара. Отож, хабарів менше не стало, зате ставки зросли, **повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Постанова Верховної Ради України

Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України «Про календарний план проведення восьмої сесії Верховної Ради України четвертого скликання»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміни до календарного плану проведення восьмої сесії Верховної Ради України четвертого скликання, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 16 червня 2005 року, стосовно роботи парламенту в січні 2006 року, встановивши завершення роботи восьмої сесії Верховної Ради України 20 січня 2006 року та передбачивши: 16 січня — проведення засідання Погоджувальної ради, 17—19 січня — пленарні засідання, 20 січня — ранкове пленарне засідання. Закриття сесії.

2. Ця Постанова набирає чинності з моменту її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
13 січня 2006 року.
№ 3343-IV.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

☞ **Верховна Рада планує розглянути близько 30 законопроектів, поданих Президентом України як невідкладні.**

☞ **Єврокомісія та Європарламент уважно стежитимуть за розвитком подій довкола газової угоди між Києвом та Москвою.**

☞ **Міністерство аграрної політики доручило ветслужбам до 20 січня перевірити усі птахофабрики на предмет дотримання ними «закритого режиму роботи».**

☞ **Міністерство оборони України готуватиметься до ліквідації 28 січня останніх бомбардувальників Ту-22 і авіаційних ракет Х-22.**

☞ **У Житомирі стартує Всеукраїнський гастрольний тур спектаклю «Варшавська мелодія-2».**

КОРОТКО

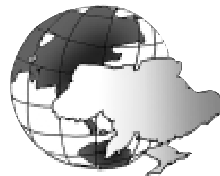
■ **За оцінками експертів, зростання ВВП в Україні в 2006 році становитиме 4—5,5 %.**

■ **Міністерство охорони здоров'я і Фонд медичного співробітництва Франції підпишуть угоду про створення Інституту раку в Україні.**

■ **У доставлених з Іраку БТРах прикордонники та митники виявили приховані набої і магазин до автомата.**

■ **За 10 днів січня українські електростанції скоротили споживання природного газу на третину.**

■ **У Києві всі під'їзди житлових будинків обладнають захисними дверима з кодовими замками.**

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Володимир ЛИТВИН: «Мовою ультиматумів ніхто не розмовлятиме»

Сьогодні потрібно спокійно осмислити процеси, які відбуваються в Україні, не нагнітати пристрасті й далі працювати. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин на прес-конференції у парламенті.

«Жовта картка» уряду

«Не бачу жодних підстав для нагнітання істерії, — підкреслив В. Литвин. — Нічого надзвичайного не відбулося. В Україні є Президент, 15-й уряд, який працює з приставкою «в. о.», парламент виніс попередження уряду, що «далі так співпрацювати з вищим законодавчим органом країни не можна, що далі так працювати в економічній сфері не можна». Глава парламенту зауважив, що у Верховної Ради немає інших можливостей, окрім того, як «показати жовту картку уряду», коли лише за рік наша держава втратила щонайменше у чотири рази темпи економічного розвитку, а зростання цін обганяє зростання соціальних виплат. Замість «об'єднання і зшивання територій» — поглибили розкол. А підписані меморандуми і заяви не виконуються сторонами.

(Закінчення на 2-й стор.).

Безальтернативний вибір

Відставка уряду жодним чином не вплине на якість переговорного процесу з газу, що триває між Україною і Росією. Про це заявив директор енергетичних програм Центру Разумкова Володимир Соприкін. На думку експерта, міжурядовий протокол, який сторони планують підписати в січні, або прояснить усі «темні місця» підписаної раніше угоди, або внесе ще більшу неясність. До того ж ця «неясність» буде не на користь України. Уникнути цього Київ може лише змінивши склад української урядової делегації, на чому, власне, і наполягає Верховна Рада, вважає Володимир Соприкін.

Акції «Газпрому» у вівторок зросли в ціні одразу на 7,2%. Так Москва відреагувала на відставку українського уряду. Водночас тріумф Росії в газовому протистоянні для багатьох експертів зовсім не очевидний. Річ у тім, що, за інформацією представника посольства Туркменистану в Москві, туркменський лідер Сапармурат Ніязов має намір підвищити ціну на свій газ.

(Закінчення на 4-й стор.).

Меланки, Василя, старий новий та ще й п'ятниця, 13-е

— це фінал зимових канікул і святкувань. Саме цього дня показом вистави «Рукавичка» завершилися різдвяні покази у столичному Театрі ляльок. На фінальну виставу до малюків завітав київський міський голова Олександр Омельченко. Як водиться, звучали колядки. Як водиться, дорослі обіцяли дітям здійснення всіх бажань. Тож коли на традиційне запитання Олександра Олександровича до малечі: «А ким ви хочете стати?» — замість «Космонавтом!» пролунав дзвінкий голосок «Мером!!!», ми розсміялися й кинулися записувати прізвище малюка. Про всяк випадок. Раптом справдиться? Все-таки старий новий рік: що загадаєш...

З Новим роком вас — остаточно і безповоротно!

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Інститут медіа права закликає Президента України застосувати право вето до закону про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального кодексів та Кодексу про адміністративні правопорушення, за яким журналістів зможуть саджати за грати на строк до трьох років

Вища рада юстиції України задовольнила заяву Миколи ШЕЛЕСТА про його дострокове звільнення з посади голови Вищої ради юстиції у зв'язку переходом на роботу до Верховного Суду України

■ У НОМЕР

Володимир ЛИТВИН: «Мовою ультиматумів ніхто не розмовлятиме»

(Початок на 1-й стор.).

На думку Голови Верховної Ради, сьогодні уряд має можливість довести, що він зробив інвентаризацію своєї роботи і працює краще, намагаючись знайти взаєморозуміння з народними депутатами. «Іншого парламенту немає, — сказав В. Литвин. — І треба працювати з ним. І не дуже він зміниться після виборів, хоч би хто його як сварив. А говорити про те, що не будемо визнавати рішення Верховної Ради, то давайте зробимо вигляд, що не існує Конституції». Голова Верховної Ради нагадав статтю 85 Основного Закону, в якій чітко записано: парламент приймає рішення про звільнення та відставку уряду і членів Кабінету Міністрів. Водночас В. Литвин визнав: «Так, тут є, певно, політичний момент. Так, очевидно, не все прорахували, не всі наслідки. Так, очевидно, у ряді випадків переважали емоції. Але ми були у правовому полі. Коли минулий уряд відправляли у відставку, такої істерики не було».

Голова Верховної Ради нагадав також, що ще минулої осені парламент прийняв постанову про заборону підвищення цін на газ у комунальній сфері впродовж 2006 року. Однак потім уряд фактично перекреслив рішення Верховної Ради. І лише за невиконання цієї постанови, яка стосується особливо чутливої сфери, на думку В. Литвина, можна було відправити уряд у відставку.

Потрібен діалог

Відповідаючи на запитання про можливість розпуску парламенту, Голова Верховної Ради повідомив, що мав телефонну розмову з Президентом України Віктором Ющенком, і не відчув настроїв глави держави йти на неконституційні радикальні дії. «Істерика, яку демонструє ряд українських політиків, — це перша ознака розгубленості, — вважає Володимир Литвин. — Я за діалог, за безпосередній, за публічний діалог стосовно того, що потрібно робити для забезпечення на ділі стабільності й передбачуваності в країні. Я за відкритість, за прозорість. Ми повинні мати цілісну картину, цілісне уявлення, особливо з приводу доленосних рішень».

Глава парламенту також підкреслив, що продовження роботи 8-ї сесії ще на тиждень — це відгук Верховної Ради на пропозицію Президента України у тісній співпраці з Кабінетом Міністрів розглянути низку невідкладних законопроектів.

Мораторій на політичні пристрасті

Коментуючи лист Президента України до Верховної Ради з вимогою скасувати постанову про відставку уряду, глава парламенту висловив думку, що певна категоричність цього листа зумовлена ситуацією, яка склалася в державі. Водночас Володимир Литвин вважає, що парламент не знайде в собі сили скасувати рішення про відставку Кабінету Міністрів. «Потрібно провести діалог і в процесі діалогу вийти на те, що спільно маємо зробити за передвиборний період, — сказав Голова Верховної Ради. — Але мовою ультиматумів ніхто не розмовлятиме». Керівник парламенту також переконаний, що у подальшому не буде блокування роботи вищого законодавчого органу і він працюватиме ефективно. Для цього глава парламенту навіть запропонував накласти до виборів мораторій на політичні виступи з парламентської трибуни.

А відповідаючи на запитання, чи розглядатиме парламент лист Президента, В. Литвин зазначив: Верховна Рада повинна розглядати законодавчі ініціативи Президента, а це лише лист до народних депутатів, у якому глава держави виклав своє бачення рішення парламенту. Лист Президента уже направлено до парламентських комітетів, фракцій і груп для того, щоб з ним ознайомилися народні депутати. Очевидно, його розглядатимуть і на засіданні наступної погоджувальної ради 16 січня. Водночас Голова Верховної Ради наголосив: постанову парламенту можна оскаржити тільки в Конституційному Суді України.

Блокування нема

Голова Верховної Ради відкинув будь-які звинувачення на свою адресу в блокуванні процесу формування Конституційного Суду України. Проте викликає подив, чому більшість фракцій не голосували за кандидатури суддів КС? Глава парламенту висловив таке припущення: можливо, дехто вважає, що тих суддів, яких уже призначено від Президента і з'їзду суддів, достатньо для того, щоб прийняти рішення, «яке хочеться бачити». Або ж непризначення нині суддів КС від Верховної Ради потрібне для того, щоб після парламентських виборів посадити у суддівські крісла «своїх людей». Неможливо, за оцінкою В. Литвина, привести до присяги уже призначених суддів КС, бо настрої у сесійній залі нині такі, що депутати просто не пустять цих суддів до зали парламенту, як це вже було рік тому.

Юліана ШЕВЧУК.

Восьма сесія Верховної Ради працюватиме ще тиждень

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 13 січня
(Початок на 1-й стор.).

Голова Верховної Ради Володимир Литвин з парламентської трибуни наголосив, що парламент повинен продовжити працювати, оскільки має бути забезпечена співпраця з Кабінетом Міністрів, а Президент України вніс до Верховної Ради близько 30 важливих законопроектів для розгляду у першочерговому порядку.

Під час оголошення зранку депутатських запитів і заяв парламентарії знову порушували наболілу газову проблему. Зокрема, Віктор Терен (БЮТ) застеріг від небезпек, які криються у нових угодах, що нині готуються між «Нафтогазом України» і «РосУкрЕнерго». У свою чергу, представник фракції НРУ Богдан Костинюк аргументовано доводив, що підписаний українсько-російський договір про постачання газу цілком відповідає інтересам України. Однак нині назріла потреба якнайскоріше впровадити політику енергозаощадження. Віктор Мироненко (КПУ) звинуватив політичні сили, які нині перебувають при владі, у зриві формування ЄЕП, що, мовляв, провокує Росію на підвищення цін на енергоносії для України та енергетичну кризу в нашій державі. Михайло Сятиня (фракція Народної партії) звернув увагу на нетерпимість до політичних опонентів, факти переслідування та залякування представників деяких політичних сил регіональними владними елітами, зокрема, у Закарпатті.

Приступивши до розгляду питань за порядком денним, депутати ухвалили у першому читанні проект закону про дисциплінарний статут органів внутрішніх справ. За словами доповідача, в. о. міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, цей документ спрямований на вдосконалення системи заохочень і дисциплінарних стягнень щодо працівників міліції. Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України визначає сутність службової дисципліни, обов'язки працівників внутрішніх справ, види заохочень та дисциплінарних стягнень, порядок їх застосування і права начальників у цьому питанні, а також оскарження дисциплінарних стягнень.

У першому читанні також ухвалено запропоновані урядом зміни до деяких законодавчих актів України щодо аліментів. Зокрема, пропонується внести зміни до Сімейного та Цивільно-процесуального кодексів, які визначають порядок сплати аліментів на дитину одним з розлучених батьків, котрий виїхав на постійне місце проживання в державу, з якою Україна не має договорів про правову допомогу.

Наприкінці пленарного засідання депутати традиційно розглянули «Різне».

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Олександра КЛИМЕНКО.

Станіслав Довгий та Ігор Юхновський.

Хто блокує обрання суддів КС?

Вечірнє засідання 12 січня

Хто блокує обрання і приведення до присяги суддів Конституційного Суду України? Цією реплікою обмінювалися пропрезидентські й опозиційні фракції протягом усього засідання. Ще на його початку Голова Верховної Ради Володимир Литвин оприлюднив інформацію стосовно кількості народних обранців, які взяли участь в останньому голосуванні за призначення на посади суддів КС: КПУ — 24, «Наша Україна» — 2, Народна партія — 19, БЮТ — 12, СПУ — 15, Народний блок Литвина — 22, СДПУ(о) — 1, група «Відродження» — 3, «Єдина Україна» — 3, позафракційні — 7. «Регіони України», ПППУ, УНП, НРУ не брали участі в голосуванні.

Глава парламенту закликав вносити пропозиції стосовно нових кандидатур і додав: «Я зацікавлений, щоб у нас був сформований Конституційний Суд і судді були приведені до присяги. Хто ці питання блокує? Я думаю, цілком очевидно із результатів участі в останньому голосуванні».

Ще одне питання, яке розігріло депутатські емоції, — пропозиція про відставку міністра юстиції Сергія Головатого з обійманої посади. Комітет з питань правової політики через відсутність кворуму так і не зміг обговорити відповідну постанову. І хоча депутати включили до порядку денного питання про розгляд проекту, після перерви, оголошеної на вимогу фракцій НРУ і ППППУ, пристрасті навколо відставки вщухли.

Володимир Литвин повідомив, що під час консультацій лідери різних політичних груп і фракцій підтвердили доручення правовому комітету розглянути проект постанови, авторам та ініціаторам — узгодити сам проект з пояснювальною запискою, а науково-експертне і юридичне управління ще готуватимуть висновки.

Парламентарії включили до порядку денного й ухвалили в цілому проект закону про внесення змін до статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо повноважень судді). Згідно з проектом постанови, за словами Марії Маркуш, судді у справах про адміністративні правопорушення можуть бути скасовані або змінені не тільки головою вищестоящого суду, а і його заступником. Законопроект спрямований на вдосконалення процедури оскарження та опротестування постанови у справі про адміністративне правопорушення.

У першому читанні народні обранці ухвалили зміни до Закону України «Про виноград та виноградне вино». В проекті враховано вимоги європейського законодавства до організації сировинної бази виноробства та державного контролю за сортовим складом виноградних насаджень. Також визначено поняття «Шампанське України» та «Шампанське України класичне», детальніше розписано технологічні терміни. Введено визначення «Коньяк України» як продукт виноробства.

Парламентарії прийняли проекти постанов про рекомендації парламентських слухань з питань співробітництва України та Німеччини і «Про інформацію Кабінету Міністрів України про стан захворюваності населення України на інфекційні хвороби та заходи щодо її зниження».

Верховна Рада так і не включила до порядку денного проекти постанов, які стосуються ЄЕП і недоторканості депутатів місцевих рад.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

■ ВИБОРИ-2006

Наука, яка рухає демократію

Як правильно застосовувати виборче законодавство? Цього прагне навчити представників місцевих осередків політичних партій всеукраїнська громадська організація Комітет виборців України. У Хмельницькій області її осередок, очолюваний Юрієм Ануфрієвим, залучив до проведення семінарів шість тренерів, які пройшли підготовку за проектом «Сприяння організації виборів в Україні» відповідно до договору про співпрацю з Агентством з міжнародного розвитку США (USAID).

Віра ШПИЛЬОВА.

У райради своя «арифметика»

Тульчинська районна рада, єдина із 27 у Вінницькій області, відхилила встановлену законом про вибори норму представництва майбутніх народних обранців у райраді. Вона визначається залежно від кількості населення територіальної громади.

Нині у районній раді 78 депутатів. А відповідно до закону має бути не більше 50. Двічі з цього питання скликали сесію, але обидва рази депутати не погодилися з «арифметикою» законодавців. Отже, в районі обиратимуть не ту кількість депутатів, що визначена законом, а залишать нинішнє число.

Голова районної ради Анатолій Бузік не вбачає у цьому порушення законодавства.

Віктор СКРИПНИК.

Початок січня прогнозує спеку. І післявиборну

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

У вівторок сталася відставка Кабінету Міністрів. Після заслуховування звіту Прем'єр-міністра Юрія Єханурова про «газові» домовленості з росіянами і емоційного обговорення підписаних угод 250 народних обранців проголосували за таке рішення. Воно спричинило неоднозначні оцінки і серед політичного істеблішменту, і в суспільстві.

Фактично тиждень, що минає, пройшов під знаком урядової відставки. Президент України Віктор Ющенко після повернення із Казахстану звернувся до Верховної Ради з проханням скасувати постанову, бо, мовляв, вона виходить за межі правового поля. І провів позачергове засідання Кабінету Міністрів, на якому заспокоїв урядовців, що вони працюють у традиційному режимі, а не з додатком «виконуючих обов'язки».

Натомість більшість народних обранців, які голосували за відставку уряду, наполягають на своєму. І вважають, що уряд не може приймати стратегічних рішень і підписувати міжнародні угоди. Водночас вони вчергове не змогли обрати свою частину суддів Конституційного Суду. А отже, привести до присяги решту, які вже обрані своїми колегами і призначені главою держави. Проте попри емоції, які спричинила урядова відставка, народні обранці зуміли прийняти добрий десяток законів, а також ратифікувати низку міжнародних угод.

Однак на цьому парламентарії не заспокоїлися і вчора прийняли рішення скоротити зимові канікули і продовжити ще на тиждень нинішню сесію Верховної Ради.

Триває і виборчий процес. Центральна виборча комісія продовжує реєструвати кандидатів у народні депутати від різних політичних сил. Хоча уже відомо, що в парламентських перегонах візьме участь 42 партії і виборчі блоки. Тобто учасників парламентських виборів буде більше, аніж у попередні роки — 1998-й та 2002-й. Можливо, це пояснюється тим, що цьогорічні вибори проходитимуть винятково за пропорційною системою.

Паралельно відбувається формування територіальних виборчих комісій. І тут не обходиться без скандалів. Деякі рішення органів місцевого самоврядування вже оскаржено в судах. А це свідчить, що третя гілка влади також стане активним учасником виборчих перегонів.

Минулого тижня розпочався відкритий процес і над безпосередніми вбивцями журналіста Георгія Гонгадзе. Однак засідання знову було перенесено, тому що стало погано одному з обвинувачених. Не краще було й колегам, бо процес проходив у залі, не розрахованому на таку кількість людей. Отож працівники ЗМІ звернулися з колективною заявою про порушення кримінальної справи проти міліціонерів, які охороняли вхід до зали.

Власне, нинішній сесійний тиждень став прологом цьогорічного політичного сезону. Отже, немає сумніву: 2006 рік буде спекотним. І невідомо, коли спаде ця політична спека.

Володимир КОРОЛЮК.

Заява фракції Народного Руху України

Щодо українсько-російських відносин

Нещодавні події в газовій сфері, які відбулися між Україною та Росією, нарешті зняли завісу з відносин між Україною та північним сусідом. Нібито «братні» відносини між Україною і Росією, якими годували український народ і продовжують це робити окремі політикани, вповні проявили себе в нещодавній газовій суперечці.

«Братність» у відносинах, як стало зрозуміло з позиції Росії, можлива лише у разі, якщо Україна здаватиме свої національні інтереси, а Росія насаджуватиме свою імперську волю. Таку «братність» демонструвала попередня влада і так будувалися відносини за кучмівсько-януковицького режиму. І тільки з приходом нової влади та обранням В. Ющенка Президентом України термін «національні інтереси» можна знайти не тільки у словнику — це принцип, яким керується керівництво України і зовнішньополітичне відомство.

Відносини між двома незалежними державами, Україною і Російською Федерацією, можуть регулюватися тільки на основі принципів ринкової економіки — це є аксіомою, яка, здається, для всіх зрозуміла.

Фракція Народного Руху України підтримує регулювання відносин між нашими державами у газовій сфері і не тільки, виходячи з цивілізованих ринкових умов. Саме такий підхід є запорукою економічної та енергетичної безпеки України!

В той же час ринкові принципи повинні бути поширені на всі сфери взаємовідносин з нашими сусідами. Ми переконані, що прийшов час уважно розглянути та впорядкувати чинні угоди, які стосуються базування російського Чорноморського флоту в Україні. Орендна плата за використання української землі й державного майна повинна сплачуватися за цінами, які існують в демократичному світі за аналогічні послуги.

Разом з тим газовий конфлікт, який виник між Україною й Росією, продемонстрував для всіх демократичних країн, що Росія є непередбачуваним і ненадійним партнером. В якій ще державі нормою може бути одностороння зміна умов існуючих договорів, у розв'язанні конфлікту застосування шантажу і позадоговірних силових підходів, необгрунтовані звинувачення однієї держави в начебто крадіжках і в той же час застосування шахрайських методів вирішення проблеми?

Українська влада з честю витримала «дружні» і «братні» обійми Росії, особливо в перші дні нового року, і за рахунок власних ресурсів виконувала свої зобов'язання перед країнами Європейського союзу.

Події останніх днів 2005-го і початку 2006 років стали добрим уроком для всіх нас і консолідували український народ. Всі нарешті зрозуміли, що покладатися необхідно тільки на власні сили і розвивати енергозбережні технології.

Фракція Народного Руху України переконана, що економічна й енергетична незалежність України можлива лише за умов диверсифікації джерел енергопостачання та переобладнання української промисловості на енергозбережні технології. Ми зобов'язані навчитися споживати менше й ефективніше використовувати власні можливості видобутку енергоресурсів.

Вільній Україні — економічну та енергетичну незалежність!

Слава Україні!

Голова фракції Народного Руху України
В'ячеслав КОВАЛЬ.

■ ОФІЦІЙНО

«Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду блоку політичних партій «Блок Бориса Олійника та Михайла Сироти» Трудової партії України, Політичної партії «Інформаційна Україна», Політичної партії «Партія Здоров'я».

Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду блоку політичних партій «Блок Бориса Олійника та Михайла Сироти» Трудової партії України, Політичної партії «Інформаційна Україна», Політичної партії «Партія Здоров'я».

Отримувач: виборчий фонд блоку політичних партій «Блок Бориса Олійника та Михайла Сироти».

Код отримувача: 33306612.

Банк отримувача: Перша Київська філія АКБ «ФОРУМ» у м. Києві.

Код банку отримувача: 300948.

Рахунок отримувача: № 26415300002629.»

«Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду Блоку народно-демократичних партій — Народно-демократична партія, Християнсько-ліберальна партія України, Демократична партія України, Християнсько-демократична партія України.

Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду Блоку народно-демократичних партій — Народно-демократична партія, Християнсько-ліберальна партія України, Демократична партія України, Християнсько-демократична партія України:

Отримувач: виборчий фонд Блоку НДП.

Код отримувача: 00041789.

Банк отримувача: Перша Київська філія АКБ «ФОРУМ» у м. Києві.

Код банку отримувача: 300948.

Рахунок отримувача: № 26410300002624.»

■ ПРИГОДИ

І горять, і розбиваються

У новому році на Закарпатті сталися три надзвичайні пригоди з автомобілями депутатів різних рівнів.

В Ужгороді згорів автомобіль наймолодшого депутата обласної ради, активіста «помаранчевих» подій на Закарпатті Віктора Щадея.

У селі Драчині Свалявського району на обійсті депутата обласної ради Олександра Дідовича, колишнього голови Свалявської райдержадміністрації, а нині керівника районного осередку Народного блоку Володимира Литвина, невідомі підпалили джип «Міцубісі-паджеро».

А в Береговому «Фольксваген-пасат» народного депутата України Іштвана Гайдоша на великій швидкості зіткнувся з «Ауді-100», за кермом якої був мешканець Тернополя. Іштвана Гайдоша в авто не було.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

■ ФОТОФАКТ

У Державному департаменті України з питань виконання покарань, який опікується майже 140 тисячами засуджених громадян, відкрито виставку художньо-прикладної творчості ув'язнених.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Війна за Щасливцеве

Ось уже другий місяць стоїть «роздертою» навпіл місцева рада в селі Щасливцеве Генічеського району Херсонщини. У одній половині приміщення по кілька за столом тісняться співробітники апарату. У другій, де кабінет голови, врізавши власні замки, порядкують депутати сільради.

Коріння конфлікту сягає, як не прозаїчно це звучить, у... землю. У прибережну смугу, що тягнеться вздовж Азовського моря і називається Арабатська Стрілка. Утім, ще кілька років тому охочих стверджувати, що земля на Стрілці є привабливим об'єктом, було вкрай мало. Суцільне державне безгрошів'я, зубожілі гаманці більшості українців, місцеве бездоріжжя не додавало райдужних кольорів навіть такому середньої руки «курортному сервісу» — на морське узбережжя сіл Щасливцеве та Стрілкове відпочивальників приїздило мало.

Їхня активність досить помітно зросла буквально в останні дваітри роки. Обізнані люди кажуть, що за сотку землі на Арабатці нині викладають не одну тисячу доларів. Отож на переділі землі й зійшлися у протистоянні місцеві обранці від народу.

Ті, хто в курсі подій, з самого початку стверджують, що на цілісність території Щасливцівської сільської ради зазіхнули депутати сусіднього Генічеська. Оскільки привабливе для курортників місто володіє лише невеличким пляжем, а вся Стрілка разом з оздоровницями, яких у районі понад півдесятка, та «дикунами» дає дохід у казну двох сільських рад, Щасливцівської та Стрілковської, у міської влади виникла ідея змінити межі населеного пункту, «вклинивши» місто Генічеськ у село Щасливцеве. Кажуть, тривалий постійний натиск змусив сільського голову Щасливцевого Миколу Петрова подати заяву на звільнення. Сьогодні підкошений нервовим змаганням, хворобами та трагічною загибеллю сина Микола Васильович лише співчуває своїй наступниці — виконувати повноваження сільського голови доручено секретареві ради Тетяні Кобилянській. Але для тих, хто намагається керувати процесом, і вона виявилася незручною й незговірливою.

І ось уже кілька місяців поспіль на кожній сесії її «прибирають». Тетяна Анатоліївна зібрала цілу теку паперів, на яких від руки одного з депутатів сільради написані одні й ті само рішення: звільнити з роботи. Поруч з ними — така ж кількість юридичних висновків про незаконність звільнення, і до кожного — рішення суду про те ж саме. Звісно, працювати в такій ситуації виконувачці повноважень сільського голови та апарату сільради вкрай непросто. Не раз зверталися люди до району, але там руками розводять: ваші проблеми.

Але ж — «Не маємо повноважень втручатися», — відповідає голова Генічеської райдержадміністрації Валерій Дронов. А голова районної ради Валерій Семенов у інтерв'ю місцевій газеті нарікає, що вирішити питання у Щасливцевому не дозволяє нинішня правова база, і радить Кобилянській «просто піти з поста».

— Тим часом, сільрада паралізована, — розповідають співробітники. — Люди не можуть отримати звичайну довідку чи якийсь документ. До того ж вечорами, коли ми розходимося, з кабінету голови, де порядкують самозванці, виносяться цілі стоси документів. А там же й нотаріальні папери, й заповіти, й інші документи. Хто відповідатиме за таке свавілля?

Крім того, непроста ситуація виникла й з рахунками та платежами. Завершені роботи з газифікації підрядники відмовлялися оплатити районне казначейство, посилаючись на буцімто невизначеність з особою голови сільради. Довелося втручатися районному прокурору, котрий не виявив підстав для звоління.

І все ж протистояння в Щасливцевому затягується. Кажуть, «загарбники», що порядкують без підстав на те в кабінеті сільського голови, вже й печатку виготовили. Призначили собі й «голову» — одного з депутатів. То хто ж, цікавляться виборці, візьметься за з'ясування обставин по суті?...

Алла БРУСИЛОВА.

Генічеський район.
Херсонська область.

Члени Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони, працівники його секретаріату висловлюють глибоке співчуття головному консультанту секретаріату комітету Коржу Ігорю Федоровичу з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті сина —
Віктора Ігоровича.

НОВИНИ

СУБОТА, 14 СІЧНЯ 2006 ■ № 7 (3757)

Минулого року в Криму порушено 39 кримінальних справ за фактами ухиляння від сплати податків

За повідомленнями ЗМІ, Сапармурат НІЯЗОВ жадає підняти ціну на туркменський газ до 85 доларів за тисячу кубометрів

■ У НОМЕР

Ветеринари приховували правду

(Початок на 1-й стор.).

Як переконують ветеринари, нових спалахів у Криму нині не зареєстровано. Щодоби відстежують ситуацію у можливих джерелах загрози: у селах Сонячне Сімферопольського району і Кріпке Красноперекопського району, у селищі Приморському під Феодосією та у двох районах поруч з Красногвардійським, де виявлено пташиний грип. На птахофабриках і подвір'ях введено екстрені заходи перестороги.

Проте висновок громадськості півострова після 40 днів боротьби з небезпечним вірусом такий: влада автономії досі не контролює ситуацію з пташиним грипом, а проти безвідповідальності й злочинної легковажності жоден карантин не допоможе.

«Криворіжсталь» змінює назву

Криворізький гірничо-металургійний комбінат тепер називатиметься «Міттал Стіл—Кривий Ріг». Таке рішення позачергових зборів акціонерів. Акціонери також ліквідували правління як орган управління, а на посаду генерального директора призначили Н. Чодері. Було обрано й новий склад спостережної ради.

Лікуватимуть по-сімейному

Херсонська область. У селі Давидів Брід Великоолександрівського району на базі амбулаторії створять першу в області сільську медичну установу сімейного типу. Для неї з державного бюджету виділять 184 тис. грн. Цих коштів має вистачити на придбання автотранспорту, діагностичного обладнання, інструментарію. А на газифікацію амбулаторії, а також місцевої школи та дитячого садка передбачено ще 560 тисяч гривень.

Алла БРУСИЛОВА.

Кір потрапив через кордон?

Закарпатська область. На вчорашній день у Закарпатті зареєстровано 40 випадків захворювання на кір. Серед недужих 19 осіб — студенти Ужгородського національного університету, 4 — вихованці Перечинської школи-інтернату, 6 — студенти Виноградівського профтехучилища. Госпіталізовано 35 осіб. За клінічним перебігом у двох хворих легка форма, у 31 — середньої тяжкості. Ймовірною причиною виникнення недуги, повідомляє прес-служба обласного управління охорони здоров'я, є надходження інфекції з інших регіонів. Останній епідемічний сплеск захворюваності на кір тут зафіксовано 2001 року, коли було зареєстровано 745 випадків.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

З Карпат — на носилках

Івано-Франківська область. Близько 200 відпочивальників отримали різного роду травми під час катання на гірськолижних трасах Прикарпаття з початку року. Лише на спусках відомого туристського комплексу «Буковель» постраждало 65 чоловік. За словами рятувальників, в основному це люди, які не мають досвіду відпочинку на лижах. Так звані неорганізовані туристи, які переоцінюють свої фізичні можливості й нехтують порадами фахівців, а для спусків обирають необладнані місця.

Рятувально-аварійні пости в ці пікові дні працюють у посиленому режимі. Крім виконання суто рятувальних функцій, вони надають невдахам першу медичну допомогу та доправляють їх до найближчої лікарні, де тим нерідко доводиться добувати решту своєї відпустки.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ ФОТОФАКТ

В Одесі відбувається III Міжнародна православна виставка-ярмарок «Славте Різдво!», на якій свою продукцію представили церкви, монастирі, фірми і приватні підприємці з різних регіонів України, а також Росії й Білорусі.

На знімку: під час роботи виставки.

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

Безальтернативний вибір

(Початок на 1-й стор.).

У Києві й в Ашгабаті «Голосу України» відмовилися коментувати цю інформацію. Однак якщо Туркменбаші вирішить скорегувати ціну для Росії з 65 дол. до 75—80, то це автоматично вплине на ціну газу для України від «Росукренерго», яке є від 4 січня загальним оператором газу. Відпускна ціна для України стане 105—110 доларів. Вона є неприйнятною для нашої економіки.

Голова «Нафтогазу України» Олексій Івченко вже заявив, що за угодою від 4 січня 2006 року змінювати ціну в односторонньому порядку неможливо. «Наша сторона медалі — 95 доларів на кордоні України з Росією, і за іншою ціною ми не купуватимемо», — сказав він.

Однак за всіма законами економіки будь-яке комерційне підприємство створюється з метою одержання прибутку. Якщо це так, то з запровадженням Туркменбаші нових цін «Росукренерго» працюватиме на збиток собі. Чи захоче діяльність СП оплачувати російська сторона?

Це запитання, зважаючи на все, абсолютно не хвилює в. о. Прем'єр-міністра Юрія Єханурова. Він уже не раз казав, що, мовляв, його цікавить винятково ціна 95 доларів за 1 тис. куб. на кордоні з Україною, а те, що «Росукренерго» купуватиме газ по 230 або дорожче — не його турбота.

Днями він знову заявив, що в України немає іншого постачальника російського газу, крім компанії «Росукренерго». «Зараз уся труба, що йде від кордону Туркменистану й Узбекистану, заповнена підрядчиком «Газпрому» «Росукренерго», — сказав він у ефірі одного з телеканалів. За його словами, Росія не дала Україні вибору у цьому питанні. «Нам дали вибір: або так, або вагонами вантажте. Якщо ми хочемо отримувати газ, то у нас є вибір з однієї компанії», — додав Єхануров. Прем'єр також відзначив, що серед засновників «Росукренерго» немає українців. «Там є два засновники — «Газпром» і «Райффайзен». Можливо, з тієї сторони там є ще хтось. З української сторони там нікого немає», — сказав він.

Тим часом про зміну структури власників «Росукренерго» говорив днями міністр промисловості Росії Віктор Христенко. За його словами, представниками Росії й України в «Росукренерго» можуть бути не «Газпромбанк» і «Райффайзен Інвест», а «Газпром» і «Нафтогаз»...

Туркменська сторона «навряд чи упокориться з тим, що її газ буде коштувати в п'ять разів дешевше» і напевно перегляне свої ціни у бік збільшення. Про це заявив заступник директора Інституту країн СНД Володимир Жарихін. «У будь-якому випадку газ Україні за ціною у 95 доларів не загрожує», — вважає експерт. Ось тут, під час наступного перегляння цін, за словами експерта, і з'являється необхідність участі «Росукренерго». Одним із засновників компанії є «дочка» найбільшого австрійського банку — «Raiffeisenbank». «А Австрія головує в Євросоюзі, — нагадав експерт. —Отже, у разі виникнення нової конфліктної ситуації в Україні не буде можливості чинити тиск на ЄС».

А поки що кабінет Єханурова продовжує роботу з узгодження протоколу до міжурядової україно-російської угоди про постачання газу на 2006 рік. Про це повідомив журналістам міністр палива і енергетики України Іван Плачков. Він також заявив, що спільне підприємство з постачання газу в Україну, засновниками якого виступатимуть НАК «Нафтогаз України» і компанія «Росукренерго», може бути створене до 20 січня.

Яна СТАДІЛЬНА.
Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО (з архіву «Голосу України».)

■ ФОТОФАКТ

У львівській обласній школі-інтернаті №2 відкрито сучасний стоматологічний кабінет. Сьогодні майже 300 вихованців — сиріт, дітей з особливими потребами і позбавлених батьківської опіки — зможуть лікувати зуби за новітніми технологіями.

На знімку: керівник Центру стоматологічної імплантації і протезування «ММ», президент Асоціації імплантологів України Мирон Угрін дарує дітям ілюстровані книжки «Як навчився Вовчик зуби берегти».

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

■ ТЕМА

На хвилях конфліктів

Зрада національних інтересів. Це словосполучення стало ключовим у полеміці прихильників та опонентів відставки уряду Верховною Радою. Президент Віктор Ющенко ще категоричніший: «Відставка — це зрада політичних і моральних інтересів нації». І вказав, хто є «п'ятою колоною», котра прагне «сформувати нестабільну ситуацію у країні». Для того, «щоб виборці про це знали». І хоч постанова Верховної Ради про відставку уряду нічого не змінює, її легітимність не визнають ні Президент, ні урядовці.

Розібратися в потоці звинувачень парламенту пересічним громадянам непросто. Мені ця полеміка ображених Верховною Радою Президента й урядовців нагадує сумнозвісну практику діяльності партійно-радянських керівників: якщо начальник побажав, то світ, незважаючи на закони, має крутитися навколо нього. Але світ, принаймні ситуація в Україні, змінилася. Ми зробили величезний крок до демократії й живемо в парламентсько-президентській республіці: значна частка владних повноважень перейшла до Верховної Ради. Що викликало неприйняття представників правлячої еліти, зокрема Президента. Складається враження, що поки політична реформа була вигідна Віктору Ющенку, доти він її не заперечував. Очевидно, Президенту здавалося, що без його дозволу вона й не розпочнеться. А хіба не того само прагнуть проурядові сили та — з подачі Юлії Тимошенко — інші партії, які спираються на можливості старої Конституції, ратуючи за пряме президентське правління? Що за новою редакцією Конституції, у принципі неможливе...

Тим часом незалежно від особистого побажання глави держави, політреформа набула чинності. Не будемо вдаватися у причини відставки уряду, але Верховна Рада, яка за Конституцією має на це право. Решта, вважають незаангажовані юристи — неістотне і не може призвести до визнання Конституційним Судом неконституційності цієї постанови.

Так, певні правові суперечності у цьому мають місце. Але... Уявімо, що й Президент, і уряд зацікавлені у щонайшвидшому втіленні політичної реформи. Чи виник би конфлікт на зразок нинішнього? Проблема в тому, що ані Президент, ані уряд, здається, ще не усвідомили, що в Україні — три незалежні гілки влади, які керуються лише Основним Законом, а не зазирають одна одній до рота та не запитують у Президента: «А як думаєте ви?»

Не справа парламенту втручатися в господарську діяльність Кабміну: для цього є Прем'єр. Інакше диктат Президента може обернутися диктатом парламенту, що неприпустимо. Але законний обов'язок Верховної Ради — оцінювати роботу уряду й схвалювати її чи ні. Цього разу вона висловила Кабміну недовіру. Прем'єр-міністр Юрій Єхануров «образився», заявивши про неконституційність рішення, яке начебто дестабілізує ситуацію. Гарантом стабільності він, звичайно, вважає лише Президента.

Більшість політологів, аналізуючи конфлікт, доходять висновку, що можновладці в ньому дбають передовсім про власні політичні дивіденди. Хоч як прикро, та це так. Чомусь наші політичні гравці створюють конфлікти на порожньому місці, забувши, власне, про народ, інтереси якого начебто захищають. Але трагедія в тому, що в лідери більшість з них виповзає переважно на хвилі конфліктів, а не на зважених і конкретних програмах, які й мають забезпечити не віртуальний, а конкретний добробут громадян.

Хіба ми забули: були вже програми «Десять кроків до людей», «Віра, надія, любов», в яких цілком достатньо романтики, але немає суто економічних розрахунків. Романтикою наситилися. Давайте-но вже все-таки ближче до діла...

Валентина ПИСАНСЬКА.

6 січня. ***Одеса. Вихованці першого міського притулку отримали різдвяні подарунки від обласної громадської організації «Дія».***

7 січня. ***Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час різдвяного богослужіння у Свято-Успенському соборі Києво-Печерської лаври.***

◀ **8 січня.** ***Харківська область. Від станції Дворічна вирушив у рейс перший в Україні рейковий автобус.***

9 січня. ***Луганськ. Вистава для дітей «Ялинка на воді».***

▶**10 січня.** ***Верховна Рада України 250 голосами відправила уряд у відставку.***

◀ **11 січня.** ***Запоріжжя. Матч XVIII туру чемпіонату України з футзалу між командами «Дніпроспецсталь» (Запоріжжя) та «Ураган» (Івано-Франківськ) завершився з рахунком 4:0.***

12 січня. ***Київ. Засідання Національної Ради Всеукраїнського об'єднання депутатів місцевих рад.***

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА та Укрінформу

Постанова Верховної Ради України

Про інформацію Кабінету Міністрів України щодо п'ятої річниці закриття Чорнобильської АЕС

Заслухавши інформацію Кабінету Міністрів України щодо п'ятої річниці закриття Чорнобильської АЕС, Верховна Рада України зазначає таке.

Внаслідок запроектної аварії 26 квітня 1986 року реактор енергоблока № 4 був зруйнований. Після остаточної зупинки 15 грудня 2000 року енергоблока № 3 Чорнобильська АЕС перестала бути енергогенеруючим підприємством і першою серед вітчизняних АЕС стала на шлях зняття з експлуатації. Це ускладнювалося тим, що робота енергоблоків була припинена до вичерпання проектного ресурсу та за відсутності необхідних документів, фінансових коштів і необхідної інфраструктури.

У зв'язку з рішенням про дострокове закриття Чорнобильської АЕС органами державної влади різного рівня були прийняті нормативно-правові акти, які спрямовані на забезпечення соціальних гарантій працівників Державного спеціалізованого підприємства «Чорнобильська АЕС» (далі — ДСП «Чорнобильська АЕС») та жителів міста Славутич.

Здійснення заходів із зняття Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему вимагає ефективних і компетентних підходів до рішення проблем, що стоять перед урядом України. Це в першу чергу зняття з експлуатації енергоблоків і перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему. І якщо на об'єкті «Укриття», хоч і з відставанням, але розгорнуті масштабні роботи (стабілізація конструкцій, підготовчі роботи до будівництва нового безпечного конфайнменту, створення допоміжних систем), то, на жаль, за майже п'ять років, що минули з моменту остаточної зупинки Чорнобильської АЕС, станція так і не приступила до реальних робіт із зняття з експлуатації.

Аналіз стану виконання міжнародних проектів, необхідних для зняття Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, свідчить про ряд недоліків, що мають як об'єктивний, пов'язаний з унікальністю та обсягами робіт, які виконуються на майданчику Чорнобильської АЕС, так і суб'єктивний характер, пов'язаний, зокрема, з недоліками управління міжнародними проектами.

Слід зазначити, що внаслідок затримки введення в експлуатацію нового сховища відпрацьованого ядерного палива Україна несе збитки як у фінансовому, так і. в політичному плані.

У зв'язку з цим необхідно знайти комплексне вирішення проблеми щодо поводження з відпрацьованим ядерним паливом Чорнобильської АЕС, яке повинно включати вирішення проблеми негерметичного та дефектного палива та враховувати ресурс ядерних установок Чорнобильської АЕС.

Заходи на об'єкті «Укриття» здійснюються відповідно до ратифікованої Верховною Радою України Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку (далі — ЄБРР) від 20 листопада 1997 року стосовно діяльності Чорнобильського фонду «Укриття» в Україні, На жаль, перші роки її реалізації були малопродуктивними. За останні роки у впровадженні Плану здійснення заходів на об'єкті «Укриття» — SIP (далі — ПЗУ) сталися позитивні зміни. Від отримання великої кількості «паперових» звітів перейшли до проведення реальних робіт на майданчику Чорнобильської АЕС: споруджені та протягом наступних кількох місяців будуть офіційно прийняті в експлуатацію основні об'єкти інфраструктури.

Проте необхідно констатувати, що значна частина нормативно-правових актів, а також розпоряджень Президента України та Прем'єр-міністра України, що стосуються забезпечення життєдіяльності міста Славутич, не виконуються. Не реалізується в повному обсязі Закон України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему». П'ятирічний період після зупинення роботи Чорнобильської АЕС відзначається систематичним недофінансуванням зазначеного Закону. Не забезпечується фінансування з Державного бюджету України програми медико-біофізичного супроводу робіт у рамках ПЗУ.

Не в повному обсязі здійснюється фінансування з Державного бюджету України витрат на експлуатацію і технічне обслуговування об'єктів і систем, створених і введених в експлуатацію, а також тих, які будуть введені в експлуатацію в рамках ПЗУ.

До цього часу не вирішено питання щодо відшкодування податку на додану вартість українським підприємствам, задіяним на виконанні проектів ПЗУ. Існує відставання від графіка будівництва сховищ для відпрацьованим ядерним паливом та радіоактивних відходів (твердих і рідких), а також будівництва інфраструктури по поводженню з радіоактивними відходами та відпрацьованим ядерним паливом на майданчику Чорнобильської АЕС та у зоні відчуження.

Урядом України до цього часу не внесено на розгляд Верховної Ради України проект Загальнодержавної програми зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» в екологічно безпечну систему. Не забезпечено створення фінансового резерву та виконання законів України щодо:

впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки;

використання ядерної енергії та радіаційної безпеки;

кредитних угод з ЄБРР і Євроатомом про довгострокові запозичення для фінансування заходів з підвищення безпеки енергоблоків Х2/Р4.

Сьогодні знову порушується питання щодо можливості розміщення радіоактивних відходів та відпрацьованого ядерного палива іноземного походження в зоні відчуження.

Верховна Рада України зазначає, що відповідно до законів України «Про порядок прийняття рішень про розміщення, проектування, будівництво ядерних установок і об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, які мають загальнодержавне значення» та «Про поводження з радіоактивними відходами» рішення про розміщення, проектування, будівництво сховищ для радіоактивних відходів та відпрацьованого ядерного палива приймає Верховна Рада України лише в разі погодження їх розміщення на своїй території місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Аналіз стану двадцятирічного виконання програм мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи свідчить про те, що:

інваліди, учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС не повністю забезпечені безплатним медичним обслуговуванням;

скорочуються програми оздоровлення постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, особливо дітей;

залишається значною заборгованість з виплат компенсацій;

не індексуються розміри пенсій, виплат і компенсацій постраждалим внаслідок Чорнобильської катастрофи відповідно до рівня інфляції.

Усе це є насамперед наслідком того, що Кабінетом Міністрів України не повністю враховуються рекомендації Верховної Ради України та Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи щодо обсягів фінансування заходів з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення при підготовці проектів Державного бюджету України на відповідний рік.

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Запропонувати Президенту України:

звернутися до країн — донорів Чорнобильського фонду «Укриття» про залучення додаткових внесків у цей фонд на виконання Плану заходів на об'єкті «Укриття»;

підписати двосторонню угоду між Україною і Білорусією в частині вільного перетинання білорусько-українського кордону в районі пункту пропуску Комарина для працівників ДСП «Чорнобильська АЕС» та персоналу (включаючи іноземний персонал) підрядних організацій, які виконують роботи на майданчику ЧАЕС.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України звернутися до Президента України з пропозицією щодо необхідності створення стабільного державного управління роботи Чорнобильської АЕС та недоцільності постійної передачі ДСП «Чорнобильська АЕС» із сфери управління одного органу виконавчої влади до другого.

3. Звернути увагу Кабінету Міністрів України на:

необхідність дотримання термінів виконання робіт із зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та спорудження нового конфайнменту;

необхідність забезпечення соціальних гарантій працівникам ДСП «Чорнобильська АЕС» при вирішенні усього комплексу питань, які виникають при знятті з експлуатації Чорнобильської АЕС;

невиконання в повному обсязі рекомендацій, які визначені в постановах Верховної Ради України від 14 грудня 2000 року «Про рекомендації учасників парламентських слухань стосовно закриття Чорнобильської АЕС» та від 3 лютого 2005 року «Про невідкладні заходи щодо підготовки до 20-х роковин Чорнобильської катастрофи», а саме:

не внесено на затвердження Верховної Ради України Програму припинення експлуатації енергоблока № 3 Чорнобильської АЕС, Комплексну програму зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС і Програму соціального захисту працівників Чорнобильської АЕС та жителів м. Славутича;

не розроблено і не внесено на розгляд Верховної Ради України проекти законів України про внесення змін до законів про оподаткування стосовно надання пільг підприємствам в Україні, які беруть участь у виконанні робіт щодо підготовки до закриття і закриття Чорнобильської АЕС, що фінансуються з Державного бюджету України;

не створено Міжнародний фонд сприяння вирішенню проблем, пов'язаних із закриттям Чорнобильської АЕС.

4. Кабінету Міністрів України:

терміново, але не пізніше 1 травня 2006 року, подати на розгляд Верховної Ради України проект Загальнодержавної програми зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, в якому передбачити соціальний захист працівників ДСП «Чорнобильська АЕС» та жителів міста Славутич;

вирішити проблеми щодо поводження з відпрацьованим ядерним паливом Чорнобильської АЕС, у тому числі негерметичного та дефектного палива, з урахуванням ресурсів ядерних установок Чорнобильської АЕС;

активізувати роботу з наповнення Чорнобильського фонду і формалізації оголошених країнами-донорами додаткових внесків;

через Спільний комітет ЄБРР—Україна забезпечити вирішення проблемних питань, пов'язаних з реалізацією міжнародних проектів на майданчику Чорнобильської АЕС, фінансованих із міжнародних фондів, адміністратором яких є ЄБРР;

у найкоротший термін формалізувати додатковий майновий внесок України в розмірі 22 мільйонів доларів на демонтаж нестабільних конструкцій об'єкта «Укриття», обумовивши фактичну виплату внеску, з відповідними термінами;

розглянути та вирішити питання представництва України в Рахунку Ядерної Безпеки, опрацювати з Європейським банком реконструкції та розвитку умови вступу України в Рахунок Ядерної Безпеки як донора, для чого передбачити відповідний внесок;

підготувати пропозиції про підписання двосторонньої угоди між Україною і Білорусією в частині вільного перетинання білорусько-українського кордону в районі пункту пропуску Комарина для працівників ДСП «Чорнобильська АЕС» та персоналу (включаючи іноземний персонал) підрядних організацій, які виконують роботи на майданчику ЧАЕС;

до 1 січня 2006 року поінформувати Верховну Раду України про виконання Постанови Верховної Ради України від 3 лютого 2005 року «Про невідкладні заходи щодо підготовки до 20-х роковин Чорнобильської катастрофи»;

до 1 лютого 2006 року поінформувати Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи про стан виконання міжнародних проектів у сфері ядерної та радіаційної безпеки і радіоекології, які запроваджені в Україні, а також про міжнародні проекти, які плануться запровадити у цій сфері;

передбачити у видатках Державного бюджету України на 2006 рік фінансування заходів, які передбачені Постановою Верховної Ради України від 3 лютого 2005 року «Про невідкладні заходи щодо підготовки до 20-х роковин Чорнобильської катастрофи», а також заходів, які передбачає здійснити Кабінет Міністрів України;

передбачити у видатках Державного бюджету України на 2006 та наступні роки:

фінансування міжнародних зобов'язань України щодо проектів зняття Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему;

фінансування витрат на експлуатацію і технічне обслуговування об'єктів і систем, створених і введених в експлуатацію, а також тих, які будуть введені в експлуатацію в рамках Плану здійснення заходів на об'єкті «Укриття» — SIP;

фінансування програми медико-біофізичного супроводу робіт у рамках Плану здійснення заходів на об'єкті «Укриття» - SIP;

фінансування першочергових заходів щодо поводження з відпрацьованим ядерним паливом та підготовки до зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС;

фінансування першочергових заходів Чорнобильської будівельної програми, запланованих для покращення стану інфраструктури зони відчуження;

відшкодування податку на додану вартість українським підприємствам, задіяним у проектах Плану здійснення заходів на об'єкті «Укриття» — SIP;

фінансування видатків на виконання Закону України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему», постанов Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2000 року № 1748 «Про заходи щодо соціального захисту працівників Чорнобильської АЕС та жителів м. Славутича у зв'язку із закриттям станції» та від 26 жовтня 2001 року № 1411 «Про Програму створення додаткових робочих місць для працівників Чорнобильської АЕС, які вивільняються після закриття станції, та жителів м. Славутича»;

фінансування витрат на суттєве підвищення пенсій, насамперед мінімальних, інвалідам внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС та учасникам ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС.

5. Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним радам, обласним державним адміністраціям, керівникам підприємств, установ та організацій, незалежно від форм власності, з метою поліпшення соціально-побутових умов життя та підвищення ефективності соціального захисту учасників ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС:

забезпечити належною увагою, шаною і турботою учасників ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС;

знайти можливість відзначити учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

вишукати резерви для посилення соціального захисту інвалідів, учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС щодо:

надання спеціалізованої медичної допомоги, належного оздоровлення постраждалих, насамперед дітей;

медичного обслуговування та забезпечення необхідними медикаментами;

першочергового забезпечення житлом або поліпшення житлових умов;

забезпечення своєчасної виплати передбачених законодавством виплат і компенсацій;

погашення заборгованості, що утворилася за останні роки, з передбачених законодавством виплат і компенсацій;

виконання заходів щодо соціально-економічного відродження радіоактивно забруднених територій.

6. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, міським державним адміністраціям вишукати можливість здійснення у 2006 році додаткового фінансування видатків з місцевих бюджетів на санаторно-курортне лікування та оздоровлення дітей, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, а також учасників ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС.

7. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
20 грудня 2005 року.
№ 3239-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань з нагоди 20-х роковин Чорнобильської катастрофи

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 26 квітня 2006 року о 15 годині в залі засідань Верховної Ради України парламентські слухання за участю представників країн — учасників Співдружності Незалежних Держав «20 років Чорнобильської катастрофи: підсумки і перспективи».

2. Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи здійснити організаційне забезпечення проведення парламентських слухань.

3. Запропонувати Прем'єр-міністру України взяти участь у парламентських слуханнях та виступити на них.

4. Запропонувати Кабінету Міністрів України до 15 квітня 2006 року підготувати і передати до Верховної Ради України інформаційно-аналітичні матеріали щодо комплексного вирішення проблем подолання наслідків Чорнобильської катастрофи у віддалений період.

5. Запросити для участі в парламентських слуханнях членів уряду України, представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, профільних міжнародних організацій, спеціалістів наукових установ.

6. Управлінню забезпечення міжпарламентських зв'язків Апарату Верховної Ради України запросити для участі в парламентських слуханнях делегації парламентів країн — учасників Співдружності Незалежних Держав, країн «великої сімки» та Європейського співтовариства.

7. Рекомендувати Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю відповідних підрозділів Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку трансляцію парламентських слухань на Першому Національному каналі Національної телекомпанії України та першому каналі Національної радіокомпанії України.

8. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України забезпечити фінансування витрат, необхідних для організації і проведення зазначених парламентських слухань, прийому закордонних делегацій, видання матеріалів парламентських слухань видавництвом Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
20 грудня 2005 року.
№ 3240—IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання фінансовим правопорушенням, забезпечення ефективного використання бюджетних коштів, державного і комунального майна

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Статтю 363 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 18—22, ст. 144) викласти в такій редакції:

«Стаття 363. Аудит та державний фінансовий аудит

1. Аудит — це перевірка публічної бухгалтерської звітності, обліку, первинних документів та іншої інформації щодо фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання з метою визначення достовірності їх звітності, обліку, його повноти і відповідності законодавству та встановленим нормативам.

2. Аудит здійснюється незалежними особами (аудиторами), аудиторськими організаціями, які уповноважені суб'єктами господарювання на його проведення.

3. Державний фінансовий аудит є різновидом державного фінансового контролю і полягає у перевірці та аналізі фактичного стану справ щодо законного та ефективного використання державних чи комунальних коштів і майна, інших активів держави, правильності ведення бухгалтерського обліку і достовірності фінансової звітності, функціонування системи внутрішнього контролю.

4. Державний фінансовий аудит здійснюється Рахунковою палатою та органами державної контрольно-ревізійної служби відповідно до законів.

5. Аудит та державний фінансовий аудит можуть проводитися за ініціативою суб'єктів господарювання, а також у випадках, передбачених законом (обов'язковий аудит)».

2. У Законі України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 110; 2002 р., № 17, ст. 117; 2004 р., № 15, ст. 218; 2005 р., № 10, ст. 187):

1) текст статті 2 викласти в такій редакції:

«Головним завданням державної контрольно-ревізійної служби є здійснення державного фінансового контролю за використанням і збереженням державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, правильністю визначення потреби в бюджетних коштах та взяття зобов'язань, ефективним використанням коштів і майна, станом і достовірністю бухгалтерського обліку і фінансової звітності в міністерствах та інших органах виконавчої влади, в державних фондах, у бюджетних установах і у суб'єктів господарювання державного сектору економіки, а також на підприємствах і в організаціях, які отримують (отримували в періоді, який перевіряється) кошти з бюджетів усіх рівнів та державних фондів або використовують (використовували у періоді, який перевіряється) державне чи комунальне майно (далі — підконтрольні установи), виконанням місцевих бюджетів, розроблення пропозицій щодо усунення виявлених недоліків і порушень та запобігання їм у подальшому.

Державний фінансовий контроль реалізується державною контрольно-ревізійною службою через проведення державного фінансового аудиту та інспектування.

Державний фінансовий аудит є різновидом державного фінансового контролю і полягає у перевірці та аналізі фактичного стану справ щодо законного та ефективного використання державних чи комунальних коштів і майна, інших активів держави, правильності ведення бухгалтерського обліку і достовірності фінансової звітності, функціонування системи внутрішнього контролю. Результати державного фінансового аудиту та їх оцінка викладаються у звіті.

Інспектування здійснюється у формі ревізії та полягає у документальній і фактичній перевірці певного комплексу або окремих питань фінансово-господарської діяльності підконтрольної установи, яка повинна забезпечувати виявлення наявних фактів порушення законодавства, встановлення винних у їх допущенні посадових і матеріально відповідальних осіб. Результати ревізії викладаються в акті.

Порядок проведення державною контрольно-ревізійною службою державного фінансового аудиту та інспектування встановлюється Кабінетом Міністрів України.

На підконтрольних установах, щодо яких за відповідний період їх фінансово-господарської діяльності відповідно до цього Закону проведено державний фінансовий аудит, інспектування за ініціативою органів державної контрольно-ревізійної служби не проводиться.

Державний фінансовий аудит проводиться також Рахунковою палатою у порядку та у спосіб, що визначені законом»;

2) у частині першій статті 8:

у пункті 1 слова «ревізій і перевірок» замінити словами «державного фінансового контролю», слово «документальних» виключити;

пункти 2, 3, 5, 6 і 7 викласти в такій редакції:

«2) проводять у підконтрольних установах ревізії фінансово-господарської діяльності, використання і збереження фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, правильності визначення потреби в бюджетних коштах та взяття зобов'язань, стану і достовірності бухгалтерського обліку і фінансової звітності;

3) здійснюють державний фінансовий аудит виконання державних (бюджетних) програм, діяльності бюджетних установ, суб'єктів господарювання державного сектору економіки, а також інших суб'єктів господарювання, які отримують (отримували в періоді, який перевіряється) кошти з бюджетів усіх рівнів та державних фондів або використовують (використовували у періоді, який перевіряється) державне чи комунальне майно»;

«5) здійснюють контроль за усуненням недоліків і порушень, виявлених під час проведення державного фінансового контролю;

6) розробляють нормативно-правові акти та методичні документи з питань своєї діяльності;

7) здійснюють методологічне керівництво і контроль за діяльністю підпорядкованих контрольно-ревізійних підрозділів, узагальнюють досвід проведення державного фінансового контролю і поширюють його серед контрольно-ревізійних служб, розробляють пропозиції щодо удосконалення державного фінансового контролю»;

3) у статті 10:

у пункті 1 слова «ревізувати і перевіряти у міністерствах, державних комітетах та інших органах державної виконавчої влади, державних фондах, на підприємствах, в установах і організаціях» замінити словами «перевіряти у підконтрольних установах»;

у пунктах 2, 4, 7, 8 і 9 слова «міністерства та інші органи виконавчої влади, державні фонди, бюджетні установи, а також підприємства, установи і організації, які отримують кошти з бюджету та з державних валютних фондів» у всіх відмінках замінити словами «підконтрольні установи» у відповідних відмінках;

в абзаці першому пункту 4 слово «перевірка» замінити словом «ревізія»;

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) звертатися до суду в інтересах держави, якщо підконтрольною установою не забезпечено виконання вимог щодо усунення виявлених ревізією порушень законодавства з питань збереження і використання активів»;

доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) проводити у суб'єктів господарювання, які мали правові відносини з підконтрольною установою, зустрічні звірки з метою документального підтвердження виду, обсягу і якості операцій та розрахунків, що здійснювалися між ними, для з'ясування їх реальності та повноти відображення в обліку підконтрольної установи»;

4) у статтях 10, 11, 11[1], 12 і 14 слова «ревізія та перевірка», «ревізія або перевірка», «ревізія і перевірка», «перевірка або ревізія» у всіх відмінках і числах замінити словом «ревізія» у відповідних відмінках і числах;

5) у статтях 10, 11 і 15 слова «ревізуються або перевіряються», «ревізуються чи перевіряються» замінити словом «ревізуються»;

6) у статті 11:

частину першу викласти в такій редакції:

«Плановою виїзною ревізією вважається ревізія у підконтрольних установах, яка передбачена у плані роботи органу державної контрольно-ревізійної служби і проводиться за місцезнаходженням такої юридичної особи чи за місцем розташування об'єкта права власності, стосовно якого проводиться така планова виїзна ревізія»;

пункт 1 частини п'ятої виключити;

частину шосту доповнити реченням такого змісту: «Позапланова ревізія підконтрольної установи не може проводитися частіше одного разу на квартал»;

доповнити частиною такого змісту:

«Зустрічні звірки, які проводяться органами державної контрольно-ревізійної служби, не є контрольними заходами і проводяться у разі виникнення потреби у їх проведенні на підставі направлення, виписаного керівником органу (підрозділу) державної контрольно-ревізійної служби»;

у частинах десятій — дванадцятій слово «днів» замінити словами «робочих днів», числа «20» і «10» замінити відповідно числами «30» і «15»;

7) частину першу статті 14 виключити.

3. У Законі України «Про аудиторську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 23, ст. 243; 1995 р., № 14, ст. 88):

1) у статті 1:

слова «органи державної виконавчої влади» виключити;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Дія цього Закону не поширюється на аудиторську діяльність державних органів, їх підрозділів та посадових осіб, уповноважених законами України на здійснення державного фінансового контролю»;

2) пункт 4 частини першої статті 10 виключити;

3) частину третю статті 11 викласти в такій редакції:

«Аудиторські перевірки не виключають виконання контрольних функцій державними органами, їх підрозділами та посадовими особами, уповноваженими законами України на здійснення державного фінансового контролю»;

4) у статті 15:

частини четверту та п'яту викласти в такій редакції:

«Аудиторська палата України формується шляхом делегування до її складу п'яти представників від професійної громадської організації аудиторів України, по одному представнику від Рахункової палати, Міністерства фінансів України, Головного контрольно-ревізійного управління України, Державної податкової адміністрації України, Національного банку України, Державного комітету статистики України, Міністерства юстиції України, державних органів, уповноважених законами України на здійснення державного фінансового контролю та окремих фахівців від навчальних, наукових та інших організацій.

Фахівці від навчальних, наукових та інших організацій делегуються за їх згодою професійною громадською організацією аудиторів України в кількості п'яти представників і по одному представнику за пропозицією Рахункової палати, Міністерства фінансів України, Головного контрольно-ревізійного управління України, Державної податкової адміністрації України, Національного банку України, Державного комітету статистики України, Міністерства юстиції України, державних органів, уповноважених законами України на здійснення державного фінансового контролю»;

у частині сьомій слово «двадцять» замінити словами «двадцять п'ять»;

5) абзац третій частини третьої статті 18 викласти в такій редакції:

«порушувати клопотання про припинення повноважень членів Аудиторської палати України, які делеговані Рахунковою палатою, Міністерством фінансів України, Головним контрольно-ревізійним управлінням України, Державною податковою адміністрацією України, Національним банком України, Державним комітетом статистики України, Міністерством юстиції України, державними органами, уповноваженими законами України на здійснення державного фінансового контролю»;

6) частину четверту статті 19 виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити перегляд та скасування міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
15 грудня 2005 року.
№ 3202-IV.

■ ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу законів про працю України

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375; 1991 р., № 23, ст. 267) такі зміни:

1. Частину першу статті 116 доповнити реченням такого змісту:

«Про нараховані суми, належні працівникові при звільненні, власник або уповноважений ним орган повинен письмово повідомити працівника перед виплатою зазначених сум».

2. Частину третю статті 117 виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
20 грудня 2005 року.
№ 3248-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 41 Сімейного кодексу України

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Пункт 1 частини першої статті 41 Сімейного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21—22, ст. 135) викласти в такій редакції:

«1) між усиновлювачем та усиновленою ним дитиною з порушенням вимог, встановлених частиною п'ятою статті 26 цього Кодексу».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
20 грудня 2005 року.
№ 3250-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Хорватія про судноплавство на внутрішніх водних шляхах

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Хорватія про судноплавство на внутрішніх водних шляхах, підписану в м. Загребі 16 квітня 2004 року, ратифікувати.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
14 грудня 2005 року.
№ 3194-IV.

■ ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України щодо відповідальності за знищення виборчої документації або документів референдуму

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Доповнити Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131) статтею 158^{1} такого змісту:

«Стаття 158^{1}. Незаконне знищення виборчої документації або документів референдуму

1. Незаконне знищення виборчої документації або документів референдуму поза встановленим законом строком зберігання у державних архівних установах та в Центральній виборчій комісії України після проведення виборів або референдуму, а так само пошкодження виборчої документації або документів референдуму —

карається обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до чотирьох років.

2. Ті самі діяння, вчинені за попередньою змовою групою осіб або членом виборчої комісії чи іншою службовою особою з використанням влади або службового становища, —

караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого».

ІІ. Частину першу статті 112 Кримінально-процесуального кодексу України після цифр «158» доповнити цифрами «158^{1}».

ІІІ. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 1 грудня 2005 року.
№ 3169-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» (щодо використання коштів від продажу акцій ВАТ «Криворізький гірничо-металургійний комбінат «Криворіжсталь»)

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Закон України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № № 17—19, ст. 267, № 29, ст. 380, № 33, ст. 430, № 34, ст. 441; із змінами, внесеними Законом України від 3 листопада 2005 року № 3050-IV) доповнити статтею 102^{3} такого змісту:

«Стаття 102^{3}. Установити, що 1 відсоток надходжень від продажу державного пакета акцій ВАТ «Криворізький гірничо-металургійний комбінат «Криворіжсталь», одержаних у 2005 році, перераховується протягом трьох робочих днів з дня набрання чинності цим Законом на рахунки спеціальних фондів відповідно міського бюджету міста Кривий Ріг — 0,7 відсотка надходжень та обласного бюджету Дніпропетровської області — 0,3 відсотка надходжень.

Зазначені кошти використовуються на заходи, пов'язані з вирішенням екологічних та соціально-економічних проблем відповідно міста Кривий Ріг та прилеглих до нього населених пунктів Дніпропетровської області».

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Залишки коштів, перерахованих згідно з цим Законом на рахунки спеціальних фондів міського бюджету міста Кривий Ріг та обласного бюджету Дніпропетровської області, не підлягають вилученню на кінець бюджетного періоду і за рішенням відповідної ради використовуються з урахуванням їх цільового призначення на проведення відповідних заходів у наступному бюджетному періоді.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 14 грудня 2005 року.
№ 3196-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Текст статті 9 Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 49, ст. 299; 1998 р., № 45, ст. 271; 2002 р., № 48, ст. 361) викласти в такій редакції:

«Порядок і форми обов'язкового висвітлення діяльності Верховної Ради України аудіовізуальними засобами масової інформації (виконання державного замовлення) визначаються окремою Постановою Верховної Ради України на весь період повноважень Верховної Ради України чергового скликання.

Голова Верховної Ради України в установленому порядку організовує роботу Апарату Верховної Ради України щодо укладання договорів з телерадіоорганізаціями про висвітлення діяльності Верховної Ради України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 15 грудня 2005 року.
№ 3199-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розвідувальних органів України

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Пункт 1 частини першої статті 22 Бюджетного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 37—38, ст. 189; 2003 р., № 24, ст. 161) після слів «а також» доповнити словами «спеціально уповноважені законом органи на здійснення розвідувальної діяльності».

2. У статті 3 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 27, ст. 209) слова «Служби національної безпеки України» замінити словами «Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України».

3. Статтю 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259; 1996 р., № 41, ст. 192; 1999 р., № 31, ст. 253; 2000 р., № 3, ст. 20, № 21, ст. 163, № 35, ст. 283, № 38, ст. 318, № 48, ст. 406; 2001 р., № 11, ст. 46, № 30, ст. 143, № 50, ст. 261; 2002 р., № 11, ст. 81, № 33, ст. 238, № 35, ст. 259, № 36, ст. 266; 2004 р., № 14, ст. 195, № 25, ст. 346, № 29, ст. 368; 2005 р., № № 17—19, ст. 267, № 46—47, ст. 468) доповнити пунктом «ш» такого змісту:

«ш) техніка, устаткування, майно і матеріали, що ввозяться на митну територію України та вивозяться за межі цієї території, призначені для власного використання розвідувальними органами України».

4. У Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303, № 39, ст. 572; 1993 р., № 11, ст. 83; 1998 р., № 26, ст. 149; 1999 р., № 4, ст. 35; 2001 р., № 10, ст. 44, № 14, ст. 72; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 27, ст. 209, № 30, ст. 247, № 45, ст. 357; 2004 р., № 8, ст. 66; 2005 р., № 10, ст. 187, № 25, ст. 335):

1) у частині першій статті 5:

в абзаці третьому слово «розвідкою» виключити;

після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«Служби зовнішньої розвідки України — агентурної розвідки, оперативно-технічними, власної безпеки».

У зв'язку з цим абзаци четвертий — восьмий вважати відповідно абзацами п'ятим — дев'ятим;

абзац п'ятий після слів «розвідувальним органом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону» доповнити словами «(агентурної розвідки, оперативно-технічним, власної безпеки)»;

2) статтю 8 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Розвідувальним органам України надаються права, передбачені частиною першою цієї статті, крім пунктів 2, 3, 5, 6, а також пункту 7 в частині негласного виявлення та фіксування слідів тяжкого або особливо тяжкого злочину, документів та інших предметів, що можуть бути доказами підготовки або вчинення такого злочину»;

3) у статті 9:

частину першу після слів «охорони вищих посадових осіб» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України», а після слів «Міністерства оборони України» доповнити словами «розвідувального органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону»;

частину другу після слів «Службою безпеки України» доповнити словами «Службою зовнішньої розвідки України»;

у частині третій слова «прикордонної служби» замінити словами «Державної прикордонної служби України», а після слів «Міністерства оборони України» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України»;

частину восьму після слів «Міністерства оборони України» доповнити словами «розвідувальний орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону, Служба зовнішньої розвідки України»;

4) у статті 9^{1}:

частину другу після слів «органів військової контррозвідки Служби безпеки України» доповнити словами «розвідувального органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону»;

частини другу і третю після слів «Головою Державної прикордонної служби України» доповнити словами «Головою Служби зовнішньої розвідки України, керівником розвідувального органу Міністерства оборони України»;

частину четверту після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «Голова Служби зовнішньої розвідки України, Голова Державної прикордонної служби України, керівник розвідувального органу Міністерства оборони України»;

5) у частині другій статті 9^{2} слова «начальник відповідного органу або його заступник» замінити словами «посадова або службова особа, якій згідно зі статтею 9 цього Закону надане право затверджувати постанову про заведення відповідної оперативно-розшукової справи».

5. У Законі України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382; 2000 р., № 10, ст. 79; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 27, ст. 209; 2004 р., № 32, ст. 394):

1) у статті 10:

у другому реченні частини першої слово «розвідки» виключити;

частину другу виключити;

2) у частині першій статті 15 та пунктах 11 і 12 частини першої статті 25 слово «розвідки» виключити;

3) пункт 1^{1} статті 24 виключити.

6. У Законі України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 1994 р., № 24, ст. 178; 1998 р., № 26, ст. 149; 1999 р., № 4, ст. 35, № 48, ст. 409; 2001 р., № 9, ст. 38; 2002 р., № 17, ст. 125, № 35, ст. 262; 2003 р., № 27, ст. 209; 2004 р., № 50, ст. 536; 2005 р., № 4, ст. 107, № № 17—19, ст. 267):

1) преамбулу після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України»;

2) частину другу статті 10 після слів «Службою безпеки України» доповнити словами «Службою зовнішньої розвідки України»;

3) частину першу статті 48, частину першу статті 49 і частину другу статті 52 після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України».

7. Пункт 3 статті 5 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 358; 1999 р., № 4, ст. 35; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 27, ст. 209) доповнити підпунктом «є» такого змісту:

«є) Служба зовнішньої розвідки України».

8. У Законі України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425; 1996 р., № 1, ст. 1):

1) абзац другий пункту 2 частини першої статті 6 після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України», а слова «інших військових формувань, створюваних Верховною Радою України» замінити словами «інших утворених відповідно до законів України військових формувань»;

2) у пункті 2 частини другої статті 7 слова «і Служби безпеки України» замінити словами «Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України».

9. У Законі України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 50; 1999 р., № 4, ст. 35; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 29, ст. 233; 2004 р., № 22, ст. 314; 2005 р., № 25, ст. 335):

1) у пункті 1 статті 2:

в абзаці другому слова «розвідувального органу Міністерства оборони України» замінити словами «розвідувальних органів України»;

підпункт «в» після слів «оперативно-розшуковій» доповнити словами «та розвідувальній»;

2) пункт «є» статті 14 викласти в такій редакції:

«є) керівники розвідувальних органів України — щодо захисту співробітників цих органів та їх близьких родичів»;

3) пункт «в» частини першої статті 15 викласти в такій редакції:

«в) щодо співробітників розвідувальних органів України та їх близьких родичів — на відповідні розвідувальні органи України»;

4) частину першу статті 24 після слів «Голова Служби безпеки України» доповнити словами «Голова Служби зовнішньої розвідки України».

10. У Законі України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 33, ст. 270; 2003 р., № 5, ст. 37; 2005 р., № 20, ст. 276):

1) у частині першій статті 20:

абзац шостий після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «розвідувальних органів України»;

абзац дев'ятий після слів «Службу безпеки України» доповнити словами «розвідувальні органи України»;

2) частину четверту статті 22 після слів «Службі безпеки України» доповнити словами «та розвідувальних органах України»;

3) пункт «г» частини першої статті 24 та частину другу статті 34 після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «та Служби зовнішньої розвідки України».

11. Частину другу статті 3 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 45, ст. 397) після слів «Службі безпеки України» доповнити словами «Службі зовнішньої розвідки України».

12. Пункт 2 Закону України «Про деякі заходи щодо економії бюджетних коштів» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 13, ст. 102, № 23, ст. 178; 2001 р., № 31, ст. 155; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 27, ст. 209) після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України».

13. Абзац третій статті 8, статтю 9 Закону України «Про державні нагороди України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 21, ст. 162; 2003 р., № 27, ст. 209) після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України».

14. У Законі України «Про розвідувальні органи України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 19, ст. 94; 2005 р., № № 17—19, ст. 267):

1) у преамбулі слова «спеціальних органів державної влади» замінити словами «державних органів»;

2) статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Основні терміни

Наведені в цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

розвідувальна діяльність — діяльність, яка здійснюється спеціальними засобами і методами з метою забезпечення визначених законом органів державної влади розвідувальною інформацією, сприяння реалізації та захисту національних інтересів, протидії за межами України зовнішнім загрозам національній безпеці України;

розвідувальна інформація — усні та зафіксовані на матеріальних носіях (у тому числі у зразках виробів і речовин) відомості, які неможливо отримати офіційним шляхом, про реальні та потенційні можливості, плани, наміри і дії іноземних держав, організацій та окремих осіб, що загрожують національним інтересам України, а також про події і обставини, що стосуються національної безпеки і оборони;

розвідувальні органи України — спеціально уповноважені законом органи на здійснення розвідувальної діяльності. Розвідувальний орган України може функціонувати як самостійний державний орган, так і у складі центрального органу виконавчої влади»;

3) у статті 4:

абзац третій викласти в такій редакції:

«здійснення спеціальних заходів, спрямованих на підтримку національних інтересів і державної політики України в економічній, політичній, воєнній, військово-технічній, екологічній та інформаційній сферах, зміцнення обороноздатності, економічного і науково-технічного розвитку, захисту та охорони державного кордону»;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«участь у боротьбі з тероризмом, міжнародною організованою злочинністю, незаконним обігом наркотичних засобів, незаконною торгівлею зброєю і технологією її виготовлення, незаконною міграцією у порядку, визначеному законом»;

доповнити абзацом шостим такого змісту:

«вжиття заходів протидії зовнішнім загрозам національній безпеці України, життю, здоров'ю її громадян та об'єктам державної власності за межами України»;

4) у частині першій статті 5 слова «та забезпечення безпеки своїх співробітників» замінити словами «забезпечення безпеки розвідувальних заходів, захисту своїх сил, засобів та інформаційних систем і обліків, а також джерел розвідувальної інформації»;

5) назву та частину першу статті 6 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Розвідувальні органи України та сфери їх діяльності

Розвідувальні органи України здійснюють розвідувальну діяльність у таких сферах:

Служба зовнішньої розвідки України — у політичній, економічній, військово-технічній, науково-технічній, інформаційній та екологічній;

розвідувальний орган Міністерства оборони України — у воєнній, воєнно-політичній, воєнно-технічній, воєнно-економічній, інформаційній та екологічній;

розвідувальний орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону — у сферах прикордонної та імміграційної політики, а також в інших сферах, що стосуються питань захисту державного кордону України та її суверенних прав у виключній (морській) економічній зоні»;

6) частину третю статті 7 доповнити новими реченнями такого змісту: «Голову Служби зовнішньої розвідки України призначає Президент України. У межах своїх повноважень керівники розвідувальних органів України можуть видавати накази, розпорядження, а у випадках, передбачених законом, або на вимогу Президента України доводять до його відома у визначеному ним порядку інформацію щодо зовнішніх загроз Україні»;

7) у статті 9:

абзац восьмий доповнити словами «використовувати в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, кошти і майно, набуті в результаті їх діяльності», а після слова «підрозділи» доповнити словом «підприємства»;

доповнити абзацами такого змісту:

«створювати в установленому порядку територіальні підрозділи в межах граничної чисельності співробітників кадрового складу;

здійснювати у визначеному законодавством України порядку контрольовані (під оперативним контролем) пересування осіб та переміщення предметів через державний кордон України»;

8) текст статті 10 викласти в такій редакції:

«Інформація, здобута й опрацьована розвідувальними органами України, надається Президентові України, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністрові України та іншим визначеним Президентом України споживачам в установленому ним порядку з додержанням вимог законів України «Про державну таємницю», «Про інформацію», «Про захист інформації в автоматизованих системах» та інших»;

9) у частині другій статті 11 слово «угод» замінити словами «міжнародних договорів України»;

10) у статті 15:

після частини другої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Розвідувальні органи України мають право відчужувати майно, придбане за бюджетні кошти за межами України, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Кошти, одержані від реалізації в установленому порядку за межами України майна, придбаного за бюджетні кошти, зараховуються до Державного бюджету України. Ці кошти використовуються виключно на забезпечення розвідувальної діяльності згідно з кошторисами відповідних розвідувальних органів України».

У зв'язку з цим частини третю — п'яту вважати відповідно частинами п'ятою — сьомою;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«Розвідувальні органи України відповідно до закону мають право закуповувати і ввозити на територію України засоби озброєння, матеріально-технічні, спеціальні технічні та інші засоби, вогнепальну зброю та боєприпаси до неї, у тому числі іноземного виробництва, для забезпечення власних потреб, а також у разі необхідності передавати і вивозити їх за межі України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

частину сьому доповнити словами «та можуть виступати замовниками будівництва житла»;

11) у статті 16:

у частині першій слова «підрозділів відповідних центральних органів виконавчої влади» замінити словами «органів України»;

частину другу виключити;

частину третю доповнити реченням такого змісту: «Особливості проходження військової служби в розвідувальних органах України визначаються Президентом України»;

після частини третьої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Порядок проходження військової служби та присвоєння військових звань особам, які мають спеціальні звання (класні чини) та направляються (приймаються) для подальшого проходження військової служби в розвідувальних органах України, визначається Президентом України.

Особи, прийняті для проходження служби в розвідувальних органах України, мають право на повернення в установленому законодавством порядку за наявності вакантної посади до органів, з яких вони були направлені (переведені), для подальшого проходження військової або державної служби відповідно до посад, військових (спеціальних) звань, класних чинів і рангів державних службовців, набутих за час служби в розвідувальних органах України, із зарахуванням до безперервного стажу роботи (служби) часу перебування в розвідувальних органах України».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною шостою;

12) статтю 17 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Службовці кадрового складу розвідувальних органів України є державними службовцями. Віднесення їх посад до відповідних категорій посад державних службовців проводиться Кабінетом Міністрів України за погодженням з відповідним державним органом, а порядок прийому на службу в розвідувальний орган визначається згідно із законом та з положенням про відповідний розвідувальний орган».

У зв'язку з цим частини другу — четверту вважати відповідно частинами третьою — п'ятою;

13) частину першу статті 19 після слів «цього Закону» доповнити словами «а також у разі залучення їх до проведення антитерористичних операцій»;

14) у статті 21:

частину другу викласти в такій редакції:

«Заходи соціального захисту, грошове забезпечення (оплата праці) є уніфікованими для співробітників усіх розвідувальних органів України»;

частину сьому після слів «розвідувальних органів України» доповнити словами «і підрозділів, на які покладалося здійснення розвідувальної діяльності до набрання чинності цим Законом, та»;

після частини восьмої доповнити новою частиною такого змісту:

«Службовці кадрового складу розвідувальних органів України мають право виходу на пенсію на підставах і умовах, передбачених Законом України «Про державну службу».

У зв'язку з цим частину дев'яту вважати частиною десятою;

доповнити частинами одинадцятою — чотирнадцятою такого змісту:

«Життя і здоров'я співробітника кадрового складу розвідувальних органів України підлягають обов'язковому державному страхуванню за рахунок коштів Державного бюджету України, порядок та умови якого встановлюються Кабінетом Міністрів України.

У разі загибелі (смерті) співробітника кадрового складу розвідувального органу України при виконанні службових обов'язків сім'ї загиблого (померлого) або його утриманцям виплачується одноразова допомога в розмірі десятирічного грошового забезпечення (заробітку) загиблого (померлого) за останньою посадою, яку він займав, і призначається пенсія у зв'язку із втратою годувальника.

У разі каліцтва, заподіяного співробітнику кадрового складу розвідувального органу України при виконанні службових обов'язків, а також інвалідності, що настала в період проходження служби або не пізніше як через три місяці після звільнення зі служби чи після закінчення цього строку, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, пов'язаного з виконанням службових обов'язків, йому залежно від ступеня втрати працездатності виплачується одноразова допомога в розмірі від трирічного до п'ятирічного грошового забезпечення (заробітку) за останньою посадою і призначається пенсія по інвалідності.

Розвідувальний орган України відшкодовує співробітникам його кадрового складу витрати на проїзд із службовою метою всіма видами міського і приміського транспорту, за винятком таксі, а також витрати, пов'язані з використанням із зазначеною метою особистих транспортних засобів, у порядку, що визначається керівником відповідного розвідувального органу України».

15. Частину другу статті 4 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2003 р., № 27, ст. 209) після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України».

16. Частину другу статті 10 Закону України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 8, ст. 62; 2003 р., № 27, ст. 209) після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України».

17. У Законі України «Про контррозвідувальну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 12, ст. 89, № 27, ст. 209):

1) у статті 1 слово «розвідувальних» виключити;

2) у частині другій статті 7:

у пункті 1 слова «розвідувальні і» виключити;

у пункті 6 слово «розвідувальної» виключити;

3) у статті 8:

частину восьму доповнити словами «керівником розвідувального органу України або його заступниками в межах повноважень, визначених цим Законом»;

частину дев'яту:

після слів «фіксації отриманих результатів» доповнити словами «їх аналізу та оперативної оцінки»;

доповнити словами «а у випадках, що стосуються забезпечення безпеки своїх сил і засобів, інформаційних систем та оперативних обліків, контррозвідувальні справи можуть вести розвідувальні органи України з дозволу їх керівників або їх заступників».

18. У Законі України «Про боротьбу з тероризмом» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 25, ст. 180; 2005 р., № 25, ст. 335):

1) частину четверту статті 4 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Служба зовнішньої розвідки України».

У зв'язку з цим абзаци другий — одинадцятий вважати відповідно абзацами третім — дванадцятим;

2) у статті 5:

у частині першій слова «забезпечує безпеку» замінити словами «забезпечує у взаємодії з розвідувальними органами України безпеку»;

доповнити частиною восьмою такого змісту:

«Розвідувальні органи України здійснюють добування, аналітичну обробку та надання в установленому порядку розвідувальної інформації про діяльність іноземних та міжнародних терористичних організацій за межами України, а також здійснюють заходи безпосередньої протидії терористичним загрозам життю і здоров'ю громадян України, установам та об'єктам державної власності України в разі залучення розвідувальних органів України до участі в антитерористичних операціях за межами України».

19. У Законі України «Про основи національної безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 351):

1) абзац одинадцятий статті 4 після слів «Служба безпеки України» доповнити словами «Служба зовнішньої розвідки України»;

2) в абзаці сьомому статті 9 слова «Служба безпеки України та інші центральні органи виконавчої влади» замінити словами «інші центральні органи виконавчої влади, Служба безпеки України та Служба зовнішньої розвідки України».

20. У Законі України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155):

1) частину другу статті 38, пункт 9 частини першої статті 39 після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України»;

2) пункт 1 частини третьої статті 64 після слів «Служба безпеки України» доповнити словами «Служба зовнішньої розвідки України».

21. Статтю 11 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208) доповнити частиною другою такого змісту:

«Організаційна структура розвідувального органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону визначається Президентом України».

22. Частину другу статті 5 Закону України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 48, ст. 526) після слів «Служби безпеки України» доповнити словами «Служби зовнішньої розвідки України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

3. Рекомендувати Президентові України привести свої рішення у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
15 грудня 2005 року.
№ 3200-IV.

■ ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Цивільного кодексу України щодо права на інформацію

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № № 40—44, ст. 356) такі зміни:

1) пункт 4 частини другої статті 23 викласти в такій редакції:

«4) у приниженні честі та гідності фізичної особи, а також ділової репутації фізичної або юридичної особи»;

2) у статті 277:

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Негативна інформація, поширена про особу, вважається недостовірною, якщо особа, яка її поширила, не доведе протилежного»;

в абзаці третьому частини четвертої слово «неправдивості» замінити словом «недостовірності»;

3) статтю 278 викласти в такій редакції:

«Стаття 278. Заборона поширення інформації, якою порушуються особисті немайнові права

1. Якщо особисте немайнове право фізичної особи порушене у газеті, книзі, кінофільмі, теле-, радіопередачі тощо, які готуються до випуску у світ, суд може заборонити розповсюдження відповідної інформації.

2. Якщо особисте немайнове право фізичної особи порушене в номері (випуску) газети, книзі, кінофільмі, теле-, радіопередачі тощо, які випущені у світ, суд може заборонити (припинити) їх розповсюдження до усунення цього порушення, а якщо усунення порушення неможливе, — вилучити тираж газети, книги тощо з метою його знищення»;

4) у статті 296:

частину другу після слів «інших творах» доповнити словами «крім творів документального характеру»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Ім'я фізичної особи, яка затримана, підозрюється чи обвинувачується у вчиненні злочину, або особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, може бути використане (обнародуване) лише в разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо неї або винесення постанови у справі про адміністративне правопорушення та в інших випадках, передбачених законом»;

5) частину четверту статті 301 доповнити словами «а також за її згодою»;

6) текст статті 302 викласти в такій редакції:

«1. Фізична особа має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію.

Збирання, зберігання, використання і поширення інформації про особисте життя фізичної особи без її згоди не допускаються, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

2. Фізична особа, яка поширює інформацію, зобов'язана переконатися в її достовірності.

Фізична особа, яка поширює інформацію, отриману з офіційних джерел (інформація органів державної влади, органів місцевого самоврядування, звіти, стенограми тощо), не зобов'язана перевіряти її достовірність та не несе відповідальності в разі її спростування.

Фізична особа, яка поширює інформацію, отриману з офіційних джерел, зобов'язана робити посилання на таке джерело».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
22 грудня 2005 року.
№ 3261-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у статті 163 слова «власників емітента» замінити словами «засновників (учасників) емітента чи їх посадових осіб»;

2) у статті 221 та в частині першій статті 294 цифри «163^1—163^4» замінити цифрами «163—163^4»;

3) у пункті 1 частини першої статті 255 в абзаці «Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку (стаття 166^9)» слово і цифри «(стаття 166^9)» замінити словом та цифрами «(статті 163, 166^9)».

2. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18—22, ст. 144):

1) частину другу статті 163 після слова «векселі» доповнити словами «сертифікати фондів операцій з нерухомістю (сертифікати ФОН), іпотечні сертифікати (сертифікати з фіксованою дохідністю, сертифікати участі)»;

2) статтю 164 після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. Фінансові установи, які створили фонд операцій з нерухомістю та здійснюють залучення коштів фізичних та юридичних осіб в управління з метою фінансування будівництва житла, мають право випускати сертифікати фонду операцій з нерухомістю».

У зв'язку з цим частини шосту — восьму вважати відповідно частинами сьомою — дев'ятою.

3. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356):

1) частини третю та четверту статті 32 викласти у такій редакції:

«3. Неповнолітня особа може розпоряджатися грошовими коштами, що внесені повністю або частково іншими особами у фінансову установу на її ім'я, за згодою органу опіки та піклування та батьків (усиновлювачів) або піклувальника.

4. Згода на вчинення неповнолітньою особою правочину має бути одержана від батьків (усиновлювачів) або піклувальника та органу опіки та піклування»;

2) статтю 190 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Майнові права є неспоживною річчю. Майнові права визнаються речовими правами»;

3) у статті 331:

назву доповнити словами «та об'єкти незавершеного будівництва»;

частину третю доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі необхідності особа, зазначена в абзаці першому цієї частини, може укласти договір щодо об'єкта незавершеного будівництва, право власності на який реєструється органом, що здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно на підставі документів, що підтверджують право власності або користування земельною ділянкою для створення об'єкта нерухомого майна, проектно-кошторисної документації, а також документів, що містять опис об'єкта незавершеного будівництва»;

частину четверту виключити;

4) у частині першій статті 876 слова «до їх здачі замовникові є підрядник» замінити словами «є замовник, якщо інше не передбачено договором»;

5) частину першу статті 880 викласти у такій редакції:

«1. Віднесення ризику випадкового знищення або випадкового пошкодження об'єкта будівництва на замовника або підрядника до його прийняття замовником встановлюється відповідно до вимог закону, крім випадків, коли це сталося внаслідок обставин, що залежали від замовника»;

6) у статті 881:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 881. Страхування об'єкта будівництва»;

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«1. Страхування об'єкта будівництва або комплексу робіт здійснюється підрядником або замовником відповідно до законодавства»;

7) частину п'яту статті 1033 доповнити реченням такого змісту: «Договір про управління майном не тягне за собою переходу права власності до управителя на майно, передане в управління».

4. У Законі України «Про цінні папери і фондову біржу» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 38, ст. 508; 1992 р., № 47, ст. 645; 1999 р., № 31, ст. 252; 2003 р., № 38, ст. 313; 2004 р., № 19, ст. 271):

1) частину сьому статті 1 після слова «паперів» доповнити словами «сертифікатів фонду операцій з нерухомістю»;

2) у статті 3:

абзац дванадцятий доповнити словами «(іпотечні сертифікати та іпотечні облігації)»;

доповнити абзацом тринадцятим такого змісту:

«сертифікати фонду операцій з нерухомістю».

5. У Законі України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383; 2004 р., № 2, ст. 6):

1) у статті 55:

у частині четвертій слова «місцезнаходженням вказаного майна» замінити словами «місцем розташування вказаного майна або за місцезнаходженням однієї із сторін правочину»;

друге речення частини сьомої викласти у такій редакції: «Якщо іпотечним договором передбачено накладення заборони відчуження нерухомого майна, яке є предметом іпотеки, нотаріус накладає таку заборону за повідомленням іпотекодержателя»;

2) у статті 72:

у назві слова «нерухомості, яка була» замінити словами «нерухомого майна, яке було»;

частину першу після слова «будинку» доповнити словом «(квартири)»;

частину третю після слова «будинок» в усіх відмінках доповнити словом «(квартира)» у відповідному відмінку;

у частинах третій і четвертій слова «відповідної копії» і «копії» виключити;

частину четверту доповнити словами «або реалізацію предмета іпотеки»;

3) у статті 73:

в абзаці першому слова «Державний нотаріус» замінити словом «Нотаріус», слово «місцезнаходженням» замінити словами «місцем розташування», а після слова «ділянки» доповнити словами «або за місцезнаходженням однієї із сторін правочину»;

в абзаці другому слово «позички» замінити словами «позики (кредиту)», доповнити словом «(квартири)»;

4) у статті 74 слово «позички» замінити словами «позики (кредиту)».

6. Перше речення частини шостої статті 7 Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 34, ст. 160) викласти у такій редакції:

«6. З прийняттям рішення про включення об'єкта до одного з переліків, зазначених у частині першій цієї статті, стосовно нього припиняється дія норм Господарського кодексу України у частині купівлі, продажу, передачі, обміну, здачі в оренду, надання безоплатно, списання майна, випуску та придбання цінних паперів, надання та одержання кредитів у розмірах, що перевищують середньорічний рівень таких операцій за останні три роки з урахуванням рівня інфляції, а також забороняється передача майна в іпотеку».

7. У Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292; 1998 р., № 10, ст. 36; 1999 р., № 38, ст. 339; 2001 р., № 21, ст. 103; 2002 р., № 16, ст. 114, № 17, ст. 117, № 29, ст. 194; 2004 р., № 13, ст. 181; 2005 р., № 42, ст. 465, № 42, ст. 466, № 48, ст. 481):

1) частину першу статті 1 доповнити абзацами такого змісту:

«визначення кредитного рейтингу (рейтингування) — це діяльність з надання професійних послуг на ринку цінних паперів, спрямована на визначення кредитоспроможності об'єкта рейтингування, яка може бути проведена рейтинговим агентством;

кредитний рейтинг — це умовний вираз кредитоспроможності об'єкта рейтингування в цілому та/або його окремого боргового зобов'язання за національною шкалою кредитних рейтингів;

Національна рейтингова шкала (далі — Національна шкала) — шкала, яка поділена на визначені групи рівнів та рівні, кожен з яких характеризує здатність позичальника своєчасно та в повному обсязі виплачувати відсотки і основну суму за своїми борговими зобов'язаннями, а також його платоспроможність. Національна шкала використовується для оцінки кредитного ризику позичальника — органу місцевого самоврядування, суб'єкта господарювання та окремих боргових інструментів — облігацій, іпотечних цінних паперів, позик;

рейтингова оцінка емітента — характеризує рівень спроможності емітента цінних паперів своєчасно та в повному обсязі виплачувати відсотки і основну суму за борговими зобов'язаннями відносно боргових зобов'язань інших позичальників;

рейтингова оцінка цінних паперів емітента — характеризує рівень спроможності позичальника (емітента) своєчасно та у повному обсязі обслуговувати зобов'язання за цінними паперами»;

2) доповнити статтею 4^1 такого змісту:

«Стаття 4^1. Рейтингові агентства та рейтингова оцінка

Рейтингові оцінки, отримання яких відповідно до закону є обов'язковим, мають право визначати виключно уповноважені рейтингові агентства та/або міжнародні рейтингові агентства (разом — Рейтингові агентства). Міжнародні рейтингові агентства обов'язково повинні бути визнані Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Особа набуває право визначати рейтингові оцінки з дати видачі їй Свідоцтва про включення до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств.

Особа включається до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств за результатами конкурсного відбору (далі — конкурс).

Переможцем конкурсу може бути декілька осіб.

Міжнародне рейтингове агентство набуває право визначати рейтингові оцінки з дати включення його до переліку визнаних Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

При визначенні рейтингової оцінки, визначення якої є обов'язковим за законом, уповноважене рейтингове агентство зобов'язане використовувати Національну шкалу.

Національна шкала поділяється на дві групи рівнів — інвестиційний та спекулятивний.

Національна шкала, а також поділ кожної групи рівнів на відповідні рівні затверджується Кабінетом Міністрів України.

Визначення рейтингової оцінки міжнародним рейтинговим агентством здійснюється за шкалою, яка прийнята таким агентством.

Випадки обов'язкового визначення рейтингової оцінки емітентів та цінних паперів визначаються законом.

Визначення рейтингової оцінки потребують такі емітенти:

1) підприємства, у статутних фондах яких є державна частка;

2) підприємства, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави;

3) підприємства, які займають монопольне (домінуюче) становище.

Обов'язковість визначення рейтингової оцінки не залежить від форми власності, підпорядкування чи інших ознак емітента.

Визначення рейтингової оцінки, якщо інше не встановлено законом, потребують усі види емісійних цінних паперів, які не розподіляються між засновниками або серед заздалегідь визначеного кола осіб і можуть розповсюджуватися шляхом підписки, купуватися та продаватися на біржі або іншому організованому ринку, крім:

1) державних цінних паперів;

2) акцій;

3) цінних паперів недиверсифікованих інститутів спільного інвестування;

4) цінних паперів, емітованих Державною іпотечною установою.

Обов'язковість визначення рейтингової оцінки цінних паперів не залежить від емітента, способу їхньої емісії, порядку розміщення чи інших ознак»;

3) частину другу статті 7 доповнити пунктами 31—37 такого змісту:

«31) видає уповноваженим рейтинговим агентствам Свідоцтво про включення до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств;

32) визначає перелік міжнародних рейтингових агентств, які мають право визначати обов'язкові за законом рейтингові оцінки емітентів та цінних паперів;

33) встановлює порядок ведення та веде Державний реєстр уповноважених рейтингових агентств;

34) встановлює правила визначення уповноваженим рейтинговим агентством рейтингової оцінки за Національною шкалою;

35) встановлює порядок подання Рейтинговим агентством інформації до Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

36) встановлює відповідність рівнів рейтингових оцінок за шкалою міжнародних рейтингових агентств рівням за Національною шкалою;

37) узагальнює досвід та практику діяльності Рейтингових агентств і забезпечує публічність визначених рейтингових оцінок»;

4) статтю 8 доповнити пунктами 27—29 такого змісту:

«27) встановлювати граничні тарифи на послуги Рейтингових агентств, які оплачуються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;

28) проводити самостійно чи разом з іншими відповідними органами перевірки фінансово-господарської діяльності уповноважених рейтингових агентств;

29) у разі виявлення ознак порушення Рейтинговим агентством вимог законів України у сфері цінних паперів та/або нормативних актів Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку вживати заходи впливу відповідно до законодавства, в тому числі виключати уповноважені рейтингові агентства з Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств, анулювати Свідоцтво про включення до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств, виключити міжнародні рейтингові агентства з переліку визнаних»;

5) у статті 13:

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Порушення вимог законодавства з питань емісії цінних паперів тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб емітента цінних паперів від 10 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на засновників (учасників) емітента чи їх посадових осіб чи уповноважених ними осіб від 50 до 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

У зв'язку з цим частини п'яту—сьому вважати відповідно частинами шостою—восьмою;

у першому реченні частини сьомої і частини восьмої слова «першою—четвертою» замінити словами «першою—п'ятою»;

доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«Про вчинення адміністративних правопорушень, передбачених частиною п'ятою цієї статті, уповноважена особа Комісії складає протокол про адміністративне правопорушення. Справи про порушення вимог законодавства з питань емісії цінних паперів розглядаються відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення».

8. Перше речення абзацу третього частини четвертої статті 12 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст. 122) викласти у такій редакції:

«Стосовно цього підприємства припиняється дія норм Господарського кодексу України в частині купівлі, продажу, передачі, обміну, здачі в оренду, надання безоплатно, списання майна, випуску та придбання цінних паперів, надання та одержання кредитів у розмірах, що перевищують середньорічний рівень таких операцій за останні три роки з урахуванням рівня інфляції, а також забороняється передача майна в іпотеку».

9. У Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2003 р., № 5, ст. 46; 2004 р., № 2, ст. 6, № 6, ст. 37; 2005 р., № 33, ст. 431):

1) статтю 47 доповнити частиною другою такого змісту:

«Державний виконавець, який забезпечив законне і своєчасне, в термін, визначений у частині першій статті 79 цього Закону, примусове виконання рішення про виселення боржника, одержує винагороду за рахунок кредитора в розмірі двох відсотків від стягнутої ним суми або вартості майна (ціни реалізації майна, на яке було звернено стягнення відповідно до закону), але не більше трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) статтю 52 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«Примусове звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється державним виконавцем з урахуванням положень Закону України «Про іпотеку»;

3) частину першу статті 79 доповнити реченнями такого змісту: «Примусове виконання рішення про виселення боржника здійснюється державним виконавцем не пізніше 60 робочих днів з моменту невиконання боржником рішення про його виселення в установлений державним виконавцем строк, визначений відповідно до статті 24 цього Закону. У разі невиконання обов'язку по примусовому виселенню боржника в терміни, визначені цією статтею, державний виконавець несе дисциплінарну відповідальність, встановлену законом»;

4) у третьому реченні частини четвертої статті 85 слова «у частині другій» замінити словами «у частині третій».

10. Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42—43, ст. 378) доповнити статтею 46^1 такого змісту:

«Стаття 46^1. Особливості банкрутства емітента чи управителя іпотечних сертифікатів, управителя фонду фінансування будівництва чи управителя фонду операцій з нерухомістю

1. У разі порушення провадження у справі про банкрутство стосовно емітента чи управителя іпотечних сертифікатів іпотечні активи не включаються до складу ліквідаційної маси такого емітента або управителя. Розпорядження цими активами здійснюється відповідно до Закону України «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати».

2. У разі порушення провадження у справі про банкрутство стосовно управителя фонду фінансування будівництва чи управителя фонду операцій з нерухомістю кошти та майно, що перебуває в управлінні управителя, не включаються до складу ліквідаційної маси такого управителя. Розпорядження цими коштами та майном здійснюється відповідно до Закону України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю».

11. Пункт 140 Державної програми приватизації на 2000—2002 роки, затвердженої Законом України «Про Державну програму приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 33—34, ст. 272), після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«передавати майно в іпотеку».

У зв'язку з цим абзаци другий—шостий вважати відповідно абзацами третім—сьомим.

12. Статтю 93 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30; 2002 р., № 5, ст. 30) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Іпотечні активи, що перебувають в управлінні банку або є забезпеченням виконання зобов'язань за сертифікатами з фіксованою дохідністю, емітентом яких є банк, а також кошти на рахунку фонду фінансування будівництва або майно фонду операцій з нерухомістю, в тому числі кошти на його рахунку, що перебувають в управлінні банку, не включаються до ліквідаційної маси банку. Розпорядження цими активами здійснюється відповідно до законів України «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати» та «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю».

13. У Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1):

1) у частині першій статті 28:

пункт 3 викласти у такій редакції:

«3) видає фінансовим установам відповідно до законів з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг відповідні дозволи, а також ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг та затверджує умови провадження діяльності з надання фінансових послуг, здійснення яких потребує відповідної ліцензії чи дозволу, та порядок контролю за їх додержанням»;

доповнити пунктом 20 такого змісту:

«20) погоджує відповідно до законів з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг документи фінансових установ, що визначають вимоги щодо надання фінансових послуг»;

2) частину другу статті 35 викласти в такій редакції:

«2. До заяви про видачу ліцензії або дозволу додається копія свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи чи копія довідки про внесення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, посвідчена нотаріально або органом, який видав оригінал документа, документи, вимоги до переліку та змісту яких встановлені законами з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг, а до заяви про видачу ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг, зазначених у пунктах 3 і 4 частини першої статті 34 цього Закону, — також документи, вимоги до переліку та змісту яких встановлені нормативно-правовими актами Уповноваженого органу».

14. У Законі України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50, № 8, ст. 62, № 14, ст. 96; 2003 р., № 38, ст. 313; 2004 р., № 2, ст. 6, № 19, ст. 254, № 26, ст. 362; 2005 р., № 1, ст. 1, ст. 10, № 6, ст. 138):

1) у частині першій статті 7 пункти 35^1 — 37, 39 виключити;

2) статтю 31 доповнити частинами такого змісту:

«Кредитний рейтинг банківської установи, в якій розміщені кошти страхових резервів, повинен відповідати інвестиційному рівню за національною шкалою, визначеною законодавством України.

Кредитний рейтинг цінних паперів, емітованих в Україні, в які розміщені кошти страхових резервів, повинен відповідати інвестиційному рівню за національною шкалою, визначеною законодавством України».

15. У Законі України «Про податок з доходів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 37, ст. 308; 2004 р., № 52, ст. 564):

1) у статті 1:

друге речення пункту 1.5 виключити;

підпункт 1.12^2 викласти у такій редакції:

«Пенсійний вклад — кошти, внесені на вкладний (депозитний) рахунок, відкритий у банку за договором пенсійного вкладу відповідно до закону»;

2) підпункт 4.2.17 пункту 4.2 статті 4 викласти у такій редакції:

«4.2.17. доходи, які становлять позитивну різницю між сумою внесених фізичною особою коштів до фонду фінансування будівництва та сумою коштів, виплачених такій особі з такого фонду у разі її відмови від участі у цьому фонді, за винятком випадків, коли фізична особа отримані з фонду фінансування будівництва

кошти одночасно передала в управління тому ж управителю в той же або інший фонд фінансування будівництва»;

3) пункт 7.2 статті 7 після абзацу шостого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«дохід за сертифікатом фонду операцій з нерухомістю;

дохід, який виплачується управителем фонду фінансування будівництва;

дохід учасника фонду банківського управління».

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом десятим;

4) підпункт «г» підпункту 9.8.2 пункту 9.8 статті 9 викласти у такій редакції:

«г) суми коштів, з яких не було утримано (сплачено) податок та які виплачуються вкладнику з його пенсійного вкладу у зв'язку з достроковим розірванням договору пенсійного вкладу»;

5) у пункті 22.8 статті 22:

абзац четвертий викласти у такій редакції:

«кошти, перераховані фізичною особою до власного пенсійного вкладу або до пенсійного вкладу членів сім'ї такої фізичної особи першого ступеня споріднення»;

після абзацу четвертого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«доходи, нараховані платнику податку за договором пенсійного вкладу;

доходи, нараховані платнику податків — учаснику фонду банківського управління за договором довірчого управління, укладеного з уповноваженим банком відповідно до закону».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий — сьомий вважати відповідно абзацами сьомим — дев'ятим.

16. У Законі України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313):

1) друге речення абзацу другого статті 1 викласти у такій редакції: «Застава повітряних та морських суден, суден внутрішнього плавання, космічних об'єктів, майнових прав на нерухомість, будівництво якої не завершено, регулюється за правилами, визначеними цим Законом»;

2) у частині другій статті 4:

в абзаці третьому пункту 1 слова «Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України» замінити словами «Єдиному державному реєстрі юридичних та фізичних осіб — підприємців»;

пункт 5 викласти у такій редакції:

«5) посилання на видачу заставної, її номер»;

3) статтю 5 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Предметом іпотеки може бути право оренди чи користування нерухомим майном, яке надає орендарю чи користувачу право будувати, володіти та відчужувати об'єкт нерухомого майна. Таке право оренди чи користування нерухомим майном для цілей цього Закону вважається нерухомим майном»;

4) частину другу статті 13 виключити;

5) частину першу статті 14 доповнити реченням такого змісту: «Продаж предмета іпотеки, що є об'єктом права державної чи комунальної власності, здійснюється з урахуванням вимог законів України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» та «Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва»;

6) у частині першій статті 15 слова «сільськогосподарського призначення» виключити;

7) частину другу статті 16 викласти у такій редакції:

«Передача в іпотеку об'єктів незавершеного будівництва здійснюється шляхом передачі в іпотеку прав на земельну ділянку, на якій розташований об'єкт незавершеного будівництва»;

8) у статті 18:

а) у частині першій:

в абзаці другому пункту 1 слова «Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України» замінити словами «Єдиному державному реєстрі юридичних та фізичних осіб — підприємців»;

пункт 2 доповнити словами «та/або посилання на правочин, у якому встановлено основне зобов'язання»;

б) частину другу викласти у такій редакції:

«У разі відсутності в іпотечному договорі однієї з вказаних вище істотних умов він може бути визнаний недійсним на підставі рішення суду»;

9) у пункті 4 частини першої статті 18, частині четвертій статті 24 слово «випуск» в усіх відмінках замінити словом «видача» у відповідному відмінку;

10) частину другу статті 19 доповнити реченням такого змісту: «У разі коригування графіка виконання основного зобов'язання у зв'язку з його частковим достроковим погашенням анулювання заставної і видача нової заставної не є обов'язковими»;

11) у третьому реченні частини першої статті 19, у другому реченні частини першої статті 21, частині четвертій статті 23, частині другій статті 27 слово «оформлення» замінити словом «видача» у відповідному відмінку;

12) у статті 20:

а) у частині першій:

у другому реченні слова «випуск передбачений» замінити словами «видача передбачена»;

доповнити реченнями такого змісту: «Після державної реєстрації іпотеки оригінал заставної передається іпотекодержателю, якщо інший порядок передачі заставної не встановлено іпотечним договором. Заставна не є емісійним цінним папером. Першим власником заставної є особа, яка на момент видачі заставної відповідно до умов іпотечного договору має статус іпотекодержателя. Якщо інше не передбачено іпотечним договором, оригінал заставної передається такому іпотекодержателю»;

б) частину другу викласти у такій редакції:

«Заставна може передаватися її власником будь-якій особі шляхом вчинення індосаменту. Наступний власник заставної набуває всі права іпотекодержателя (нового кредитора) за договором, яким обумовлене основне зобов'язання, та за іпотечним договором, на підставі якого була видана заставна, а права попереднього власника заставної як іпотекодержателя (первісного кредитора) припиняються. Попередній власник заставної на вимогу нового власника зобов'язаний передати новому власнику документи та інформацію, які є важливими для здійснення прав, що випливають із заставної»;

в) у частині третій:

перше речення виключити;

у другому реченні слово «оформлення» замінити словом «видачі»;

г) частину шосту виключити;

ґ) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Облік заставних у банках здійснюється у порядку, встановленому Національним банком України, за правилами, що застосовуються для обліку забезпечених іпотекою кредитів»;

13) у статті 21:

частину першу доповнити реченням такого змісту: «Залежно від предмета іпотеки (нерухоме майно, об'єкт незавершеного будівництва) заставна повинна мати візуальні відмінності, встановлені Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

у частині другій:

в абзаці другому пункту 2 слова «Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України» замінити словами «Єдиному державному реєстрі юридичних та фізичних осіб — підприємців»;

пункт 7 викласти у такій редакції:

«реєстраційний номер, дата та місце державної реєстрації обтяження нерухомого майна іпотекою»;

14) у статті 22:

перше речення частини другої викласти у такій редакції:

«Заставна підлягає передачі боржнику у разі повного виконання ним основного зобов'язання»;

частину третю викласти у такій редакції:

«Якщо основне зобов'язання підлягає виконанню частинами, власник заставної зобов'язаний видавати боржнику документ, що підтверджує отримання платежу, та вести належний облік (реєстр) платежів за заставною, який надається боржнику на його вимогу. У разі розбіжностей між документами, що підтверджують отримання платежів, та їх реєстром документи про отримання платежів мають перевагу»;

15) у статті 28:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 28. Суб'єкти та способи рефінансування»;

доповнити новими частинами першою і другою такого змісту:

«Суб'єктом рефінансування є банки та інші фінансові установи, в тому числі спеціалізована іпотечна установа.

Рефінансування іпотечних кредиторів здійснюється суб'єктами рефінансування за рахунок коштів, отриманих від розміщення іпотечних цінних паперів».

У зв'язку з цим частину першу вважати частиною третьою; доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Умови рефінансування, визначені у цьому розділі, можуть застосовуватися до будь-яких зобов'язань, забезпечених іпотекою, незалежно від того, чи була видана заставна відповідно до умов такого зобов'язання»;

16) у частині першій статті 29 слова «угодою, згідно з якою» замінити словами «договором, згідно з яким»;

17) статтю 32 після слів «спеціалізованих фінансових установ» доповнити словами «у тому числі державної іпотечної установи»;

18) статтю 35 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Вимога, встановлена частиною першою цієї статті, не перешкоджає іпотекодержателю здійснювати свої права, визначені статтею 12 цього Закону, без попереднього повідомлення іпотекодавця, якщо викликана таким повідомленням затримка може спричинити знищення, пошкодження чи втрату предмета іпотеки»;

19) у статті 38:

у частині шостій слово «виручки» замінити словом «коштів»;

після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«Іпотекодержатель, який реалізував предмет іпотеки, надсилає іпотекодавцю, боржнику, якщо він є відмінним від іпотекодавця, та іншим іпотекодержателям звіт про розподіл коштів від продажу предмета іпотеки».

У зв'язку з цим частини сьому і восьму вважати відповідно частинами восьмою і дев'ятою;

20) статтю 39 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Відстрочка виконання рішення суду про звернення стягнення на предмет іпотеки не допускається у разі, якщо:

іпотеку включено до іпотечного пулу;

відстрочка може призвести до істотного погіршення фінансового стану іпотекодержателя;

проти іпотекодавця чи іпотекодержателя порушено справу про банкрутство»;

21) статтю 41 викласти у такій редакції:

«Стаття 41. Реалізація предмета іпотеки на прилюдних торгах

Реалізація предмета іпотеки, на який звертається стягнення за рішенням суду або за виконавчим написом нотаріуса, проводиться, якщо інше не передбачено рішенням суду, шляхом продажу на прилюдних торгах у межах процедури виконавчого провадження, передбаченої Законом України «Про виконавче провадження», з дотриманням вимог цього Закону.

Організація продажу предмета іпотеки покладається на спеціалізовані організації, які залучаються на конкурсній основі органами державної виконавчої служби. Право вибору спеціалізованої організації належить іпотекодержателю.

Реалізація предмета іпотеки здійснюється у населеному пункті за місцем його розташування, а якщо предмет іпотеки перебуває за межами населеного пункту, його реалізація здійснюється у найближчому населеному пункті або районному центрі на території, на яку поширюються повноваження відділу державної виконавчої служби, на виконанні якого перебуває рішення суду або виконавчий напис нотаріуса про звернення стягнення на предмет іпотеки»;

22) частину другу статті 43 викласти у такій редакції:

«Початкова ціна продажу предмета іпотеки встановлюється рішенням суду або за згодою між іпотекодавцем та іпотекодержателем, а якщо вони не досягли згоди, — на підставі оцінки, проведеної відповідно до законодавства про оцінку майна і майнових прав та професійну оціночну діяльність, при цьому початкова ціна продажу майна не може бути нижчою за 90 відсотків його вартості, визначеної шляхом його оцінки»;

23) статтю 45 доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«У разі зупинення виконавчого провадження про звернення стягнення на предмет іпотеки відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження», внаслідок чого прилюдні торги у призначений строк не відбулися, спеціалізована організація проводить такі торги після поновлення виконавчого провадження. Про проведення прилюдних торгів після поновлення виконавчого провадження спеціалізована організація не пізніше ніж за 10 робочих днів до дня їх проведення повідомляє всіх учасників, які зареєструвалися в установленому порядку»;

24) статтю 47 викласти у такій редакції:

«Стаття 47. Оформлення результатів прилюдних торгів та розподіл коштів від реалізації предмета іпотеки

Протягом п'яти робочих днів з дня надходження платежу від покупця предмета іпотеки спеціалізована організація надсилає державному виконавцю повідомлення про здійснення такої оплати разом з документами, що підтверджують реалізацію предмета іпотеки відповідно до цього Закону. На вимогу державного виконавця для перевірки дотримання порядку проведення прилюдних торгів спеціалізована організація зобов'язана подати державному виконавцю повну та достовірну інформацію і документи, що стосуються організації і проведення торгів.

Протягом п'яти робочих днів з дня отримання державним виконавцем повідомлення та документів, визначених частиною першою цієї статті, державний виконавець складає акт про реалізацію предмета іпотеки, в якому зазначаються:

назва виконавчого документа, на підставі якого здійснено реалізацію предмета іпотеки, його номер та дата видачі, найменування органу (посадової особи), який видав документ;

відомості про іпотекодержателя та іпотекодавця;

стисла характеристика та місцезнаходження предмета іпотеки;

назва спеціалізованої організації, яка проводила прилюдні торги, дата та місце їх проведення;

відомості про покупця;

початкова ціна предмета іпотеки та ціна продажу;

сума коштів, перерахована спеціалізованій організації за придбаний предмет іпотеки, та дата їх перерахування;

відомості про те, що прилюдні торги відбулися з дотриманням вимог цього Закону.

Акт про реалізацію предмета іпотеки підписується державним виконавцем, затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби, скріплюється печаткою цього органу та не пізніше наступного дня надсилається до спеціалізованої організації, яка проводила прилюдні торги.

Державний виконавець не може відмовити у видачі акта про реалізацію предмета іпотеки, якщо така реалізація здійснювалася відповідно до вимог цього Закону. У разі відмови видати акт про реалізацію предмета іпотеки державний виконавець повинен протягом п'яти робочих днів з дня закінчення строку, встановленого частиною другою цієї статті, повідомити про це спеціалізовану організацію, іпотекодержателя, іпотекодавця та покупця. Повідомлення, що містить підстави для відмови у видачі акта про реалізацію предмета іпотеки, підписується державним виконавцем і начальником відповідного органу державної виконавчої служби та скріплюється печаткою цього органу. Відмова державного виконавця видати акт про реалізацію предмета іпотеки може бути оскаржена відповідно до законодавства.

На підставі акта про реалізацію предмета іпотеки нотаріус видає покупцеві свідоцтво про придбання нерухомого майна.

Протягом п'яти робочих днів з дня надходження від державного виконавця акта про реалізацію предмета іпотеки спеціалізована організація видає цей акт покупцеві, нотаріально посвідчені копії акта надсилає іпотекодержателю та іпотекодавцю, а перераховані покупцем кошти розподіляє у такій черговості:

витрати на організацію реалізації предмета іпотеки;

комісійна винагорода спеціалізованої організації, яка не може перевищувати трьох відсотків ціни продажу предмета іпотеки;

задоволення вимог іпотекодержателів та інших кредиторів боржника, які мають зареєстровані у встановленому законодавством порядку права чи вимоги на реалізоване майно, відповідно до їх пріоритету та розміру;

решта коштів на вимогу державного виконавця перераховується до органу державної виконавчої служби для покриття витрат на проведення виконавчих дій, стягнення виконавчого збору та задоволення вимог стягувачів за іншими виконавчими документами в порядку, встановленому законодавством, а у разі відсутності стягувачів за іншими виконавчими документами — повертається іпотекодавцю.

Спеціалізована організація надсилає державному виконавцю, іпотекодавцю, боржнику, якщо він не є іпотекодавцем, та іпотекодержателям звіт про проведення розподілу коштів, що надійшли від реалізації предмета іпотеки.

Якщо сума, одержана від реалізації предмета іпотеки, не покриває вимоги іпотекодержателя, він має право отримати решту суми з іншого майна боржника у порядку, встановленому законом»;

25) у статті 49:

у другому реченні частини першої слово «свідоцтвом» замінити словами «актом про реалізацію предмета іпотеки»;

частину другу доповнити реченням такого змісту: «Початкова ціна продажу предмета іпотеки на других прилюдних торгах може бути зменшеною не більше ніж на 25 відсотків»;

частину третю викласти у такій редакції:

«Якщо іпотекодержатель не скористався правом, передбаченим частиною першою цієї статті, за результатами других прилюдних торгів, іпотека може бути припиненою за рішенням суду»;

26) абзаци другий і третій підпункту 1 пункту 6 розділу VI «Прикінцеві положення» виключити;

27) у тексті Закону слова «реалізаційна ціна» та «ціна реалізації» в усіх відмінках замінити словами «ціна продажу» у відповідному відмінку.

17. У Законі України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 52, ст. 377):

1) у статті 1 слово «визначає» замінити словом «встановлює», а слово «масового» виключити;

2) у частині першій статті 2:

абзаци третій і четвертий викласти у такій редакції:

«управитель — фінансова установа, яка від свого імені діє в інтересах установників управління майном і здійснює управління залученими коштами згідно із законодавством, Правилами фонду та отримала в установленому порядку дозвіл/ліцензію;

договір управління майном — договір, за яким установник управління передає управителю у довірчу власність майно з метою досягнення визначених ним цілей та встановлює обмеження щодо окремих дій управителя з управління цим майном. За цим Законом договором управління майном для фонду фінансування будівництва (далі — ФФБ) є договір про участь у ФФБ, а для фонду операцій з нерухомістю (далі — ФОН) — договір на придбання сертифікатів ФОН»;

абзац шостий викласти у такій редакції:

«об'єкт будівництва — будівля, споруда або комплекс споруд, будівництво яких організує забудовник та фінансування будівництва яких здійснює управитель за рахунок отриманих в управління коштів»;

в абзаці дванадцятому слова «угода, яка» замінити словами «договір, який»;

3) у статті 4:

у частині першій слова «банк або інша» виключити;

частину другу викласти у такій редакції:

«Забудовником може бути особа, яка згідно із законодавством має право на виконання функцій замовника будівництва для спорудження об'єктів будівництва та уклала договір з управителем»;

4) у статті 9:

частину першу викласти у такій редакції:

«Управитель укладає із забудовником договір, за яким замовляє забудовнику збудувати один або декілька об'єктів будівництва, ввести їх в експлуатацію та передати об'єкти інвестування установникам цього фонду та на умовах, визначених цим Законом та Правилами фонду»;

частину другу виключити;

частину третю викласти у такій редакції:

«За кожним об'єктом будівництва забудовник або його підрядник зобов'язаний укласти із страховиком, визначеним управителем, договір обов'язкового страхування будівельно-монтажних робіт на весь час спорудження об'єкта будівництва та на гарантійний термін від ризиків його пошкодження або знищення внаслідок техногенних аварій та природних явищ — на користь управителя як довірчого власника»;

у першому реченні частини п'ятої слово «угодою» замінити словами «кожним об'єктом будівництва»;

частину шосту викласти у такій редакції:

«Забудовник зобов'язаний виконати свої зобов'язання за договором щодо організації спорудження об'єктів будівництва та своєчасного введення їх в експлуатацію незалежно від обсягу замовлення на будівництво, підтвердженого управителем»;

5) у статті 10:

частину першу викласти у такій редакції:

«Виконання зобов'язань забудовника за договором, укладеним між ним та управителем фонду, забезпечується встановленням іпотеки. Предметом іпотеки за іпотечним договором можуть бути майнові права на нерухомість, яка є об'єктом будівництва, або, за згодою управителя, об'єкт незавершеного будівництва, або нерухоме майно. Іпотечний договір має бути укладений у письмовій формі та нотаріально посвідчений відповідно до закону»;

у частині другій слова «цією угодою» замінити словами «цим договором»;

в абзаці першому частини третьої слова «Одночасно з укладанням угоди» замінити словами «За кожним об'єктом будівництва»;

6) у статті 11:

частину третю доповнити словами «та зобов'язаний своєчасно ввести його в експлуатацію незалежно від обсягу фінансування»;

в абзаці другому частини четвертої слова «кошторису на будівництво, погодженого з управителем» замінити словами «в межах загальної вартості будівництва, погодженої з управителем, та своєчасно ввести їх в експлуатацію у разі виконання управителем графіка фінансування будівництва»;

у частині п'ятій слово «укладає» замінити словами «може укласти», а слово «обов'язкового» виключити;

у частині сьомій слова «спеціально уповноважений орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг» замінити словами «відповідний орган, що здійснює нагляд та регулювання діяльності управителя»;

частину восьму доповнити реченням такого змісту: «Для ФФБ виду Б у разі порушення забудовником умов договору, що за оцінкою управителя може призвести до підвищення його ризиків, управитель може в односторонньому порядку змінити умови договору з забудовником за конкретним об'єктом будівництва ФФБ виду Б на умови договору, що відповідають ФФБ виду А, та письмово повідомити про це довірителів за цим об'єктом будівництва та забудовника в місячний строк»;

частину дев'яту викласти у такій редакції:

«ФФБ вважається створеним після затвердження управителем Правил ФФБ, укладання договору з забудовником та відкриття рахунку ФФБ. Для кожного ФФБ відкривається окремий рахунок. Будь-які обмеження щодо кількості об'єктів будівництва, що можуть споруджуватися в рамках кожного ФФБ, не встановлюються»;

7) у статті 12:

у частині другій слова «умови кредитування довірителя» виключити;

частину четверту викласти у такій редакції:

«Правила фонду мають передбачати обмеження права довірчої власності управителя ФФБ, встановлені установником управління майном у договорі управління майном, які визначають зобов'язання управителя виконувати встановлені цими Правилами процедури щодо:

забезпечення передачі довірителю, який повністю проінвестував закріплений за ним об'єкт інвестування, майнових прав на цей об'єкт інвестування для подальшого отримання його у власність від забудовника;

забезпечення можливості отримання довірителем, на умовах Правил ФФБ та договору управління майном, коштів з ФФБ на вимогу довірителя в разі його відмови від участі у фонді»;

8) у статті 13:

в абзаці другому частини першої слова «страхування комерційних ризиків, визначених цим Законом» виключити;

в абзаці другому частини другої слова «процедур управління майном» замінити словами «обмежень довірчої власності управителя»;

9) у частині другій статті 14 слова «та підтверджують її правоздатність» виключити;

10) у частині другій статті 16:

перше речення викласти у такій редакції:

«Для ФФБ виду Б управитель здійснює фінансування будівництва у порядку, визначеному договором, у межах загальної вартості будівництва та відповідно до графіка фінансування,

(Закінчення на 12–13-й стор.).

(Початок на 10–11-й стор.).

погоджених управителем і забудовником за кожним об’єктом будівництва»;

у другому реченні слова «та звертається до страховика з вимогою про виплату страхового відшкодування за договором страхування комерційного ризику» виключити;

11) у статті 17:

у частині другій слова «з ініціативи довірителя» виключити;

доповнити частинами четвертою і п’ятою такого змісту:

«Повернення коштів довірителю ФФБ не може здійснюватися за рахунок іншого ФФБ або власного майна банку;

Розмір оперативного резерву банк-управитель визначає самостійно. Управитель, який не є банківською установою, визначає розмір оперативного резерву відповідно до нормативів, встановлених у нормативних актах відповідного органу, що здійснює нагляд та регулювання діяльності управителя»;

12) у статті 18:

у частині першій:

в абзаці четвертому цифру і слово «5 відсотків» замінити цифрами і словом «20 відсотків»;

в абзаці п’ятому цифри і слово «30 днів» замінити цифрами і словом «90 днів»;

частину другу викласти у такій редакції:

«У разі виявлення управителем ризику порушень умов договору управитель має право припинити фінансування будівництва, вимагати розірвання договору, повернення забудовником усіх спрямованих на фінансування будівництва цього об’єкта коштів, перерахування на рахунок ФФБ коштів, необхідних для розрахунків з довірителями відповідно до умов статті 17 цього Закону, що виходять із ФФБ у зв’язку із розірванням договору, а також здійснювати інші заходи щодо виконання забудовником своїх зобов’язань за договором, визначені цим Законом»;

частину четверту виключити;

13) у частині першій статті 21:

абзац другий доповнити реченням такого змісту: «За погодженням управителя та забудовника, при перерахуванні коштів на фінансування будівництва із фонду фінансування будівництва, управитель може утримувати належну йому винагороду самостійно за рахунок коштів ФФБ»;

абзац третій викласти у такій редакції:

«для ФФБ виду Б управитель при перерахуванні коштів на фінансування будівництва із фонду фінансування будівництва утримує належну йому винагороду самостійно за рахунок коштів ФФБ у розмірі, визначеному Правилами ФФБ»;

14) у статті 24:

частину першу доповнити словами «та Національний банк України у межах своїх повноважень»;

частину другу доповнити словами «та інших актів законодавства»;

в абзаці другому частини третьої слова «цим Законом» замінити словом «законом»;

15) у другому реченні частини третьої статті 26 слово «Управитель» замінити словом «Емітент»;

16) абзаци десятий і одинадцятий частини першої статті 27 виключити;

17) у статті 29:

частину третю викласти у такій редакції:

«Під операціями з нерухомістю розуміються дії управителя ФОН щодо фінансування будівництва нерухомості для подальшого її використання з метою отримання прибутку шляхом здійснення з цією нерухомістю наступних операцій: передача в платне користування третім особам, продаж, здійснення інших операцій, не заборонених законодавством»;

частину четверту виключити;

18) у статті 30:

у частині першій слова «здійснює обов’язкове» замінити словами «може здійснювати»;

у частині третій слова «підлягає обов’язковому страхуванню» замінити словами «може бути застрахована»;

19) у статті 32:

у частині четвертій:

в абзаці четвертому цифру і слово «5 відсотків» замінити цифрами і словом «20 відсотків»;

в абзаці п’ятому цифри і слово «30 днів» замінити цифрами і словом «90 днів»;

у частині п’ятій слова «угодою, визначеною» замінити словами «договором, визначені»;

20) частину першу статті 36 доповнити словами «та Національний банк України у межах своїх повноважень»;

21) у статті 37:

частину першу викласти у такій редакції:

«Власник сертифікату ФОН може отримувати дохід від управління ФОН управителем на умовах Правил ФОН та проспекту емісії сертифікатів ФОН. Власник сертифікатів ФОН має право вимагати від управителя дотримання обмежень прав довірчої власності від здійснення управління ФОН. Після закінчення строку, на який був створений відповідний ФОН, власник сертифікатів при їх викупі емітентом має право на дохід у грошовій формі у сумі, що відповідає вартості частки чистих активів ФОН, яка припадає на належну йому кількість сертифікатів ФОН»;

частину третю доповнити словами «та іншими актами законодавства про цінні папери»;

22) в абзаці восьмому частини першої статті 38 слово «виготовлення» замінити словами «замовлення для виготовлення»;

23) у статті 39:

абзац другий частини п’ятої викласти у такій редакції:

«емітентом — небанківською установою на окремому рахунку, відкритому у банку, в якому емітенту відкрито поточний рахунок»;

частину восьму викласти у такій редакції:

«Кількість випусків сертифікатів ФОН одного емітента, що одночасно знаходяться в обігу, не обмежується»;

24) частину першу статті 40 викласти у такій редакції:

«Розміщення сертифікатів здійснюється шляхом відкритого або закритого продажу»;

частину другу виключити;

25) у статті 41:

частини сьому і восьму викласти в такій редакції:

«У разі емісії сертифікатів ФОН у бездокументарній формі на кожний випуск сертифікатів емітент оформлює глобальний сертифікат.

Обслуговування обігу сертифікатів ФОН, у тому числі депозитарну діяльність щодо цих цінних паперів, здійснює обраний емітентом зберігач у Національній депозитарній системі відповідно до законодавства України»;

частини дев’яту та десяту виключити;

26) частину першу статті 42 викласти у такій редакції:

«Дозвіл на право здійснення емісії сертифікатів ФОН емітентам надається відповідним уповноваженим органом, до компетенції якого відносяться нагляд та регулювання діяльності емітента у визначеному ним порядку»;

27) в абзаці п’ятому частини першої статті 43 слова «що подаються заявником на власний розсуд» замінити словами «встановлені законодавством»;

28) назву та частину першу статті 47 викласти у такій редакції:

«Стаття 47. Реєстрація власників сертифікатів ФОН

Ведення реєстру власників іменних сертифікатів ФОН незалежно від кількості власників таких сертифікатів без отримання ліцензії Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку здійснює банк, обраний емітентом. Такий банк повинен мати ліцензію Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення діяльності зберігача. Облік та перехід прав власності за сертифікатами ФОН здійснюється відповідно до Закону України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні»;

29) у статті 50:

у частині першій слова «цим банком» виключити;

у частині сьомій слова «до укладеної ними угоди» замінити словами «до укладеного ними договору»;

частини дев’яту — дванадцяту замінити трьома частинами такого змісту:

«Зміна або розірвання іпотечного договору допускається лише за згодою сторін, якщо інше не встановлено договором або законом.

У разі закінчення будівництва, зміни або розірвання іпотечного договору банк вносить в установленому законом порядку зміни щодо обтяження нерухомості іпотекою.

Нотаріус за повідомленням банку накладає заборону на відчуження збудованої нерухомості, яка є предметом іпотеки, якщо це передбачено іпотечним договором»;

30) пункт 2 розділу VI «Прикінцеві положення» викласти у такій редакції:

«2. Відносини щодо залучення коштів в управління з метою фінансування будівництва житла та особливості управління ними регулюються цим Законом та іншими законодавчими актами України в частині, що не суперечать цьому Закону»;

31) у тексті Закону слово «угода» в усіх відмінках і числах замінити словом «договір» у відповідному відмінку і числі.

18. У Законі України «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 1, ст. 1):

1) у преамбулі слово «регулює» замінити словом «встановлює»;

2) у частині першій статті 1:

в абзаці третьому слова «особливий вид цінного паперу» замінити словами «іпотечний цінний папір»;

абзац четвертий викласти у такій редакції:

«договір про іпотечний борг — цивільно-правова угода, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав і обов’язків, які виникають у кредитодавця та боржника з приводу іпотечного боргу»;

після абзацу четвертого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«іпотечний борг — основне зобов’язання за будь-яким правочином, виконання якого забезпечене іпотекою;

іпотечне кредитування — правовідносини, що виникають з приводу набуття права вимоги іпотечного боргу за правочинами та іншими документами».

У зв’язку з цим абзаци п’ятий — одинадцятий вважати відповідно абзацами сьомим — тринадцятим;

друге речення абзацу восьмого після слів «ціну придбання» доповнити словами «(ціну зобов’язання)»;

абзац одинадцятий доповнити словами «та має відповідний дозвіл/ліцензію»;

3) назву розділу I викласти в такій редакції:

«Розділ I. Іпотечний борг»;

у тексті розділу слова «іпотечний кредит» замінити словами «іпотечний борг»;

4) у статті 2:

а) назву викласти в такій редакції:

«Стаття 2. Договір про іпотечний борг»;

б) у частині першій:

перше та друге речення абзацу першого викласти в такій редакції:

«Іпотечний борг виникає з цивільно-правових відносин між сторонами договору про іпотечний борг за умови дотримання встановлених цим Законом вимог. Основні економічні та правові вимоги виникнення іпотечного боргу мають бути розкриті до укладання договору про іпотечний борг»;

після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«реквізити ліцензії та/або свідоцтва про внесення кредитодавця до Державного реєстру фінансових установ чи Державного реєстру банків».

У зв’язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

в) у частині третій слово «додаткові» виключити;

г) у частині четвертій:

в абзаці другому слова «та порядок його амортизації» виключити;

абзац третій виключити;

5) у першому реченні частини другої статті 3 слова «амортизації шляхом поступового зменшення» замінити словами «поступовому зменшенню»;

6) у статті 5:

у назві слово «Встановлення» замінити словом «Виникнення»;

частину першу викласти у такій редакції:

«Іпотека виникає відповідно до цього Закону та Закону України «Про іпотеку» щодо нерухомого майна, об’єктів незавершеного будівництва та майнових прав на нерухомість, будівництво якої не завершено»;

частини шосту — дев’яту замінити п’ятьма частинами такого змісту:

«Обтяження іпотекою нерухомого майна підлягає державній реєстрації в установленому законом порядку незалежно від того, хто є власником цього майна на час укладення іпотечного договору.

Іпотечний договір, предметом іпотеки за яким є майнові права на нерухомість, будівництво якої не завершено, посвідчується нотаріусом на підставі документів, що підтверджують майнові права на цю нерухомість. Іпотекодавцем за таким іпотечним договором може бути забудовник — особа, яка організовує спорудження нерухомості для власних потреб чи для передачі її у власність іншим особам, або особа, власністю якої стане ця нерухомість після завершення будівництва. Обтяження майнових прав іпотекодавця на такий предмет іпотеки підлягає реєстрації у встановленому законом порядку.

Після закінчення будівництва нерухомості іпотекодержатель реєструє у встановленому законом порядку обтяження прав власника на збудовану нерухомість, та ця нерухомість продовжує бути предметом іпотеки відповідно до умов іпотечного договору.

Зміна або розірвання іпотечного договору допускається лише за згодою сторін, якщо інше не встановлено договором або законом.

У разі коли іпотечним договором передбачено накладення заборони відчуження нерухомого майна, яке є предметом іпотеки, нотаріус накладає таку заборону одночасно з посвідченням договору іпотеки. Якщо предметом іпотеки є майнові права на нерухомість, будівництво якої не завершено, нотаріус за повідомленням іпотекодержателя накладає заборону на відчуження нерухомого майна».

У зв’язку з цим частину десяту вважати частиною одинадцятою;

7) у статті 6:

перше речення частини першої після слів «та покупцем» доповнити словами «або продати від свого імені», а слова «письмової згоди» замінити словами «згоди шляхом укладення договору про задоволення вимог іпотекодержателя, який підлягає нотаріальному посвідченню»;

перше речення частини другої після слова «повідомити» доповнити словами «іпотекодавця та», а слова «майнові права на нерухомість» замінити словами «об’єкт незавершеного будівництва»;

частину п’яту викласти у такій редакції:

«Після продажу предмета іпотеки та розподілу коштів в установленому законом порядку вимоги інших осіб на предмет іпотеки є недійсними»;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«Продаж предмета іпотеки, що є об’єктом права державної чи комунальної власності, здійснюється з урахуванням особливостей, визначених статтею 14 Закону України «Про іпотеку»;

8) статтю 7 викласти у такій редакції:

«Стаття 7. Примусова реалізація предмета іпотеки за виконавчими документами

Примусове звернення стягнення на предмет іпотеки і його реалізація для задоволення вимог іпотекодержателя здійснюється органом державної виконавчої служби на підставі рішення суду або виконавчого напису нотаріуса відповідно до Закону України «Про виконавче провадження», з урахуванням вимог, установлених Законом України «Про іпотеку»;

9) у статті 8:

у назві слова «за цим Законом» виключити;

частини другу — одинадцяту замінити однією частиною такого змісту:

«У разі примусової реалізації предмета іпотеки відповідно до статті 7 цього Закону оформлення результатів реалізації предмета іпотеки здійснюється у порядку, встановленому законодавством».

У зв’язку з цим частину дванадцяту вважати частиною третьою;

10) статті 9 і 10 викласти у такій редакції:

«Стаття 9. Розподіл коштів від продажу предмета іпотеки

Іпотекодержатель, який реалізував предмет іпотеки відповідно до статті 6 цього Закону, протягом п’яти робочих днів після надходження коштів від покупця предмета іпотеки або спеціалізована організація, яка забезпечила реалізацію предмета іпотеки відповідно до статті 7 цього Закону, протягом п’яти робочих днів з моменту надходження акта про реалізацію предмета іпотеки розподіляє кошти, що надійшли від покупця предмета іпотеки, у черговості, встановленій Законом України «Про іпотеку».

Іпотекодержатель, який реалізував предмет іпотеки, надсилає іпотекодавцю, боржнику та іншим іпотекодержателям звіт про розподіл коштів, що надійшли від продажу предмета іпотеки, а спеціалізована організація, яка забезпечила реалізацію предмета іпотеки, надсилає звіт зазначеним особам і органу державної виконавчої служби.

Стаття 10. Права іпотекодержателя у разі визнання реалізації предмета іпотеки такою, що не відбулася

У разі прийняття судом рішення про визнання реалізації предмета іпотеки такою, що не відбулася, іпотекодержатель має право придбати предмет іпотеки у порядку, встановленому Законом України «Про іпотеку»;

11) друге речення частини четвертої статті 12 виключити;

12) у статті 14:

частину другу викласти у такій редакції:

«Сертифікати мають строк обігу, сертифікати з фіксованою дохідністю — номінальну вартість, сертифікати участі — частку консолідованого іпотечного боргу, що припадає на один сертифікат. Номінальна вартість та строк обігу сертифікатів одного випуску мають бути однаковими. Номінальна вартість може бути встановлена в національній валюті з урахуванням інфляційного застереження»;

абзац сьомий частини четвертої викласти у такій редакції:

«номінальна вартість сертифіката з фіксованою дохідністю або частка консолідованого іпотечного боргу, що припадає на один сертифікат участі на дату реєстрації випуску»;

13) у статті 16:

в абзаці одинадцятому частини першої слово «виготовлення» замінити словами «замовлення для виготовлення»;

частину другу викласти у такій редакції:

«Емітент приймає рішення про випуск іпотечних сертифікатів після отримання від відповідного державного органу дозволу на право здійснення емісії сертифікатів»;

14) у статті 17:

абзац четвертий частини четвертої викласти у такій редакції:

«загальна номінальна вартість сертифікатів з фіксованою дохідністю або вартість іпотечних активів, що є забезпеченням випуску сертифікатів участі, випущених емітентом, не може перевищувати 50-кратного розміру власного капіталу емітента»;

перше речення частини шостої після слова «небанківська» доповнити словом «фінансова»;

частину восьму доповнити словами «якщо для кожного з випусків сформовано окремі іпотечні активи»;

15) частину третю статті 19 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«частка консолідованого іпотечного боргу, що припадає на один сертифікат участі на дату реєстрації випуску».

У зв’язку з цим абзаци третій — вісімнадцятий вважати відповідно абзацами четвертим — дев’ятнадцятим;

16) у статті 20:

частину першу викласти у такій редакції:

«Розміщення сертифікатів здійснюється шляхом проведення відкритого продажу»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Обслуговування обігу сертифікатів, у тому числі депозитарну діяльність щодо цих цінних паперів, здійснює обраний емітентом або управителем банк, який обслуговує іпотечні активи, в Національній депозитарній системі відповідно до законодавства України»;

частину дев’яту викласти у такій редакції:

«Облік та перехід прав власності за іпотечними сертифікатами здійснюється відповідно до Закону України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні». Сертифікати можуть бути передані власнику тільки після повної оплати їх вартості»;

17) у статті 21:

частини третю та шосту виключити;

частину сьому викласти у такій редакції:

«У разі емісії сертифікатів у бездокументарній формі на кожний випуск сертифікатів емітент оформлює глобальний сертифікат»;

18) у статті 22:

назву та частину першу викласти у такій редакції:

«Стаття 22. Реєстрація прав власності на сертифікати

Ведення реєстру власників іменних іпотечних сертифікатів здійснює обраний емітентом або управителем банк, який обслуговує іпотечні активи, з урахуванням вимог законодавства, без отримання ліцензії Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, незалежно від кількості власників таких сертифікатів»;

частину третю виключити;

19) частину другу статті 25 викласти у такій редакції:

«Для участі у справі про призначення або заміну управителя суд залучає уповноваженого представника спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг»;

20) частину першу статті 26 виключити;

21) у першому реченні частини дев’ятої статті 32 слова «які відповідають вимогам цього Закону» виключити;

22) у частині третій статті 33:

абзац шостий доповнити словами «у порядку, встановленому законодавством»;

після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«обслуговування обігу, у тому числі депозитарну діяльність щодо іпотечних сертифікатів, ведення реєстру власників іменних іпотечних сертифікатів».

У зв’язку з цим абзаци сьомий і восьмий вважати відповідно абзацами восьмим і дев’ятим;

23) частину п’яту статті 34 після слова «небанківською» доповнити словом «фінансовою»;

24) у статті 37:

частини третю і четверту викласти у такій редакції:

«При випуску іпотечних сертифікатів з фіксованою дохідністю, забезпечених іпотечними активами, іпотеки, що забезпечують виконання основних зобов’язань за договорами про іпотечний кредит, реформованих у відповідний консолідований іпотечний борг, не можуть бути одночасно забезпеченням випуску сертифікатів участі.

У разі невиконання боржником основного зобов’язання керуючий іпотекою здійснює заходи щодо стягнення платежів за цим зобов’язанням та звертає стягнення на предмет іпотеки, зокрема щодо примусового стягнення. Керуючий іпотекою перераховує кошти, що надійшли від реалізації предмета іпотеки, розпоряднику платежів»;

у частині п’ятій слова «майнових прав на нерухомість» замінити словом «нерухомості» і доповнити реченням такого змісту: «Забезпеченням випуску іпотечних сертифікатів не можуть виступати іпотечні активи, які перебувають у заставі або обмежені іншим чином та є забезпеченням виконання інших зобов’язань, ніж зобов’язання емітента за відповідним випуском іпотечних сертифікатів, та іпотечні активи, які входять до складу забезпечення іншого випуску іпотечних сертифікатів»;

25) частину другу статті 40 викласти у такій редакції:

«Емітентом може бути фінансова установа, якій відповідним державним органом видано дозвіл на право здійснення емісії сертифікатів»;

26) частину другу статті 45 викласти у такій редакції:

«Нагляд і регулювання діяльності банків та інших фінансових установ, які виконують операції з іпотечного кредитування, є емітентами іпотечних сертифікатів та суб’єктами управління іпотечними активами, здійснюють Національний банк України та спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг, Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку в межах своїх повноважень»;

абзац третій частини п’ятої після слів «виконання зобов’язань» доповнити словами «емітентом, який є розпорядником платежів, або управителем, який діє за дорученням емітента»;

27) частину першу статті 46 викласти у такій редакції:

«Дозвіл на здійснення емісії сертифікатів банками та іншими фінансовими установами видається відповідним державним органом в установленому законодавством порядку»;

28) абзац сьомий частини першої статті 47 після слова «контроль» доповнити словами «за додержанням вимог законодавства щодо здійснення емісії іпотечних сертифікатів та захисту прав їх власників»;

29) у пункті 2 статті 50 «Прикінцеві положення»:

абзац третій викласти у такій редакції:

«До створення єдиної системи органів реєстрації прав на нерухоме майно та їх обмежень, а також до формування Державного реєстру прав на нерухоме майно та їх обмежень державна реєстрація іпотек проводиться згідно з Тимчасовим порядком державної реєстрації іпотек, що затверджується Кабінетом Міністрів України»;

абзац четвертий виключити;

30) у тексті Закону слово «угода» в усіх відмінках і числах замінити словом «договір» у від-

повідному відмінку і числі.

19. Частину третю статті 31 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 553) доповнити абзацом другим такого змісту:

«До прийняття спеціального закону з питань діяльності гарантійного фонду регулювання його діяльності здійснюється Кабінетом Міністрів України».

20. У Законі України «Про проведення експерименту у житловому будівництві на базі холдингової компанії «Київміськбуд» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 29, ст. 191; із змінами, внесеними Законом України від 17 листопада 2005 року № 3108-IV):

1) у статті 1:

в абзаці другому слова «фонду банківського управління, що об'єднані у єдиний майновий комплекс» замінити словами «фонду банківського управління (далі — ФБУ), що об'єднані уповноваженим банком»;

в абзацах третьому, четвертому та двадцять третьому слова «у єдиний майновий комплекс» виключити;

абзац четвертий після слів «у довірче управління» доповнити словами «на умовах, визначених Правилами ФБУ»;

абзац восьмий викласти в такій редакції:

«додаткові спеціальні резерви страхування коштів фондів банківського управління — грошові резерви, які відповідно до цього Закону формуються уповноваженим банком, в обов'язковому порядку та за рахунок своїх валових витрат, для гарантування виконання зобов'язань уповноваженого банку перед учасниками кожного з фондів банківського управління»;

абзаци дев'ятий та одинадцятий доповнити словами «та накопиченого проценту»;

абзац десятий після слів «спрямовані уповноваженими банками до пенсійного фонду банківського управління» доповнити словами «з фіксованою винагородою»;

абзац дванадцятий викласти в такій редакції:

«доход учасника ФБУ — доход ФБУ, розподілений між учасниками відповідного ФБУ»;

абзац чотирнадцятий виключити;

у другому реченні абзацу шістнадцятого «уповноважені банки визначають» замінити словами «уповноважений банк визначає»;

в абзаці сімнадцятому слова «порушення умов договору» замінити словами «дострокове розірвання договору»;

в абзаці вісімнадцятому слова «якої необхідно» замінити словами «яких необхідно»;

абзац дев'ятнадцятий викласти у такій редакції:

«представники учасника дитячого ФБУ — батьки (усиновлювачі, опікуни, піклувальники), що набули відповідних прав згідно з діючим законодавством»;

абзац двадцять перший викласти в такій редакції:

«уповноважений банк — комерційний банк, з яким холдингова компанія «Київміськбуд» (далі — Київміськбуд) уклав угоду про надання повноважень відповідно до цього Закону»;

в абзаці двадцять другому слова «уклав угоду» замінити словами «уклав договір»;

в абзаці двадцять третьому слова «далі — ФБУ» замінити словом «ФБУ»;

в абзаці двадцять четвертому слова «відповідно до цього Закону та згідно з умовами договору про цільові виплати з дитячого ФБУ» замінити словами «згідно з цим Законом та з умовами договору про цільові виплати з дитячого ФБУ»;

доповнити абзацами такого змісту:

«вартість чистих активів ФБУ — величина, яка дорівнює загальній балансовій вартості активів за мінусом величини сформованого оперативного резерву, сум до з'ясування та вартості зобов'язань щодо сплати винагороди уповноваженому банку за проведення довірчих операцій з ФБУ. Оцінку вартості чистих активів уповноважений банк проводить щоденно;

інвестиційний портфель ФБУ — це сукупність цінних паперів, які придбаваються уповноваженим банком за рахунок активів ФБУ;

іпотечні сертифікати — цей термін використовується у значенні Закону України «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати»;

кредитний рейтинг — це умовний вираз кредитоспроможності об'єкту рейтингування в цілому та /або його окремого боргового зобов'язання за національною шкалою кредитних рейтингів;

накопичений процент — процент за іпотечними сертифікатами, що накопичується з моменту останньої виплати доходів, отриманих за цими іпотечними сертифікатами; накопиченим процентом для цінних паперів в інвестиційному портфелі ФБУ визначається як різниця між вартістю придбання іпотечних сертифікатів та номінальною вартістю іпотечних сертифікатів;

пай — частка участі учасника ФБУ у пенсійному ФБУ пайового типу, дитячому ФБУ або іншому ФБУ, крім пенсійного ФБУ з фіксованою винагородою»;

2) у статті 2:

в частині першій цифри і слово «2006 року» замінити цифрами і словом «2011 року»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Уповноважені банки можуть залучати кошти у довірче управління за іншими програмами соціального забезпечення, започаткованими за погодженням з Київміськбудом. Кошти, залучені у ФБУ, створені уповноваженим банком, можуть спрямовуватися ним лише на придбання іпотечних сертифікатів»;

3) текст статті 3 викласти в такій редакції:

«Уповноважений банк може одночасно здійснювати довірче управління кількома ФБУ.

Уповноважений банк здійснює управління ФБУ відповідно до Правил ФБУ та Договору довірчого управління.

Кошти ФБУ спрямовуються уповноваженими банками виключно на придбання іпотечних сертифікатів та формування оперативного резерву.

Уповноважений банк, укладаючи договори на придбання іпотечних сертифікатів, діє від свого імені та в інтересах учасників ФБУ.

Пенсійні ФБУ можуть бути з фіксованою винагородою та пайового типу.

Уповноважений банк здійснює управління ФБУ особисто, зазначаючи в договорах на придбання іпотечних сертифікатів, що він є управителем, а не власником грошових коштів.

Пенсійні ФБУ з фіксованою винагородою створюються за рахунок коштів, залучених уповноваженими банками за договорами пенсійних вкладів, укладеними відповідно до Закону України «Про проведення експерименту в житловому будівництві на базі холдингової компанії «Київміськбуд» в редакції від 20 квітня 2000 року. В процесі функціонування пенсійного ФБУ з фіксованою винагородою його учасники можуть здійснювати поповнення власних рахунків.

Пенсійні ФБУ пайового типу створюються з коштів, які знаходяться у довірчому управлінні уповноважених банків на підставі договорів, укладених після набрання чинності Законом України «Про проведення експерименту в житловому будівництві на базі холдингової компанії «Київміськбуд» в редакції від 7 лютого 2002 року.

Управління коштами учасника ФБУ включає такі дії:

формування інвестиційного портфеля ФБУ;

оцінка активів ФБУ;

визначення вартості чистих активів;

забезпечення збереження активів ФБУ;

формування оперативного резерву;

формування додаткового спеціального резерву страхування коштів ФБУ;

розподілення доходу ФБУ;

утримання винагороди за управління активами ФБУ;

виплата додаткових пенсійних та цільових виплат;

переведення коштів учасника ФБУ до іншого ФБУ;

виплата коштів учаснику ФБУ при їх вилученні з ФБУ у зв'язку з достроковим розірванням договору довірчого управління;

передача сукупності активів та зобов'язань, що становлять ФБУ, до іншого уповноваженого банку, в разі заміни уповноваженого банку.

Кошти учасника ФБУ, отримані уповноваженим банком у довірче управління, відокремлюються від інших коштів уповноваженого банку, а також від коштів інших ФБУ.

Учасниками дитячого ФБУ є малолітні особи, яким на дату укладання договору довірчого управління не виповнилось 13,5 року.

Уповноважений банк на письмову вимогу учасника ФБУ може здійснювати переведення коштів учасника ФБУ з одного ФБУ в інший ФБУ, довірче управління якими він здійснює, крім переведення коштів учасників ФБУ у пенсійний фонд з фіксованою винагородою. Переведення коштів з рахунку одного учасника ФБУ на рахунок іншого учасника ФБУ заборонено. Порядок переведення коштів учасників ФБУ встановлюється Правилами ФБУ»;

4) у статті 4:

частину третю викласти в такій редакції:

«Розрахунки за договорами довірчого управління, укладеними між учасником ФБУ і уповноваженим банком, здійснюються у національній валюті України»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«Кошти ФБУ спрямовуються виключно на придбання іпотечних сертифікатів та /або інших іпотечних цінних паперів, кредитний рейтинг яких відповідає інвестиційному рівню за національною шкалою, визначеною законодавством України, які мають зберігатися у зберігача цінних паперів на рахунку в цінних паперах, відкритому на ім'я уповноваженого банку з відповідною відміткою»;

після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«Уповноважений банк зобов'язаний застосовувати заходи щодо забезпечення мінімального росту вартості чистих активів. Мінімальне значення росту вартості чистих активів встановлюється Правилами ФБУ».

У зв'язку з цим частини сьому — сімнадцяту вважати відповідно частинами восьмою — вісімнадцятою;

в частині дев'ятій слова «виплату доходів за договорами, які були укладені до набрання чинності цим Законом» замінити словами «виплату доходів за договорами довірчого управління»;

частини десяту та одинадцяту замінити чотирма частинами такого змісту:

«Розподіл доходу ФБУ, крім пенсійного ФБУ з фіксованою винагородою, уповноважений банк здійснює у день надходження доходу за іпотечними сертифікатами, придбаними за рахунок коштів ФБУ.

З доходу за іпотечними сертифікатами уповноважений банк утримує винагороду за управління ФБУ (винагороду за проведення довірчих операцій) та перераховує її з рахунку ФБУ на рахунок уповноваженого банку.

Доход ФБУ уповноважений банк розподіляє між його учасниками пропорційно належної їм кількості паїв.

Вартість паю розраховується уповноваженим банком щоденно та визначається як відношення вартості чистих активів до загальної кількості паїв у ФБУ на момент здійснення такого розрахунку».

У зв'язку з цим частини дванадцяту — вісімнадцяту вважати відповідно частинами чотирнадцятою — двадцятою;

частину п'ятнадцяту викласти в такій редакції:

«Для гарантування зобов'язань перед учасниками ФБУ в уповноважених банках створюються додаткові спеціальні резерви страхування коштів ФБУ»;

після частини п'ятнадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Додаткові спеціальні резерви страхування коштів ФБУ формуються за рахунок валових витрат уповноважених банків в порядку і розмірах, визначених внутрішніми положеннями уповноважених банків».

У зв'язку з цим частини шістнадцяту — двадцяту вважати відповідно частинами сімнадцятою — двадцять першою;

в частині сімнадцятій слово «законних» виключити;

друге речення частини двадцятої після слова «банків» доповнити словами «перед третіми особами»;

частину двадцять першу викласти в такій редакції:

«Припинення діяльності ФБУ можливе лише після виконання уповноваженим банком усіх зобов'язань за договорами довірчого управління»;

доповнити частинами такого змісту:

«Уповноважений банк, не менш ніж один раз на рік, надає учасникам інформацію про фінансовий стан ФБУ, інвестиції, здійснені за рахунок коштів ФБУ, загальну кількість паїв та вартість паю.

Цінні папери, придбані за кошти учасників ФБУ, мають зберігатися та обліковуватися у зберігача. Зберігачем цих цінних паперів може бути тільки юридична особа — банк, що має відповідну ліцензію, видану в установленому порядку згідно з законодавством.

У разі, якщо зберігачем є уповноважений банк відповідно до цього Закону, надання послуг щодо зберігання цінних паперів, придбаних за кошти учасників ФБУ, та обліку прав власності на них, а також обслуговування операцій за такими цінними паперами може здійснюватися ним у межах власного рахунку.

Права власності на цінні папери, придбані за кошти учасників кожного ФБУ та на цінні папери самого зберігача, повинні обліковуватися зберігачем на окремих рахунках у цінних паперах в системі обліку прав власності на цінні папери»;

5) у статті 5:

а) у частині першій:

абзац п'ятий після слів «про додаткові пенсійні виплати» доповнити словом «відповідно»;

абзац шостий викласти в такій редакції:

«внески, спрямовані уповноваженими банками до додаткових спеціальних резервів страхування коштів ФБУ, включаються до складу валових витрат таких уповноважених банків»;

після частини першої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Винагорода за управління коштами ФБУ складає такі види:

за проведення довірчих операцій. Розраховується як відсоток від доходу за іпотечними сертифікатами та/або іншими цінними паперами, кредитний рейтинг яких відповідає інвестиційному рівню за національною шкалою, визначеною законодавством України для всіх ФБУ, крім пенсійного ФБУ з фіксованою винагородою, та не може перевищувати 7 відсотків такого доходу або як відсоток від вартості чистих активів ФБУ в управлінні для всіх ФБУ, крім пенсійного ФБУ з фіксованою винагородою та не може перевищувати 2 відсотків від середньорічної вартості чистих активів ФБУ в управлінні. Ця винагорода утримується уповноваженим банком з коштів ФБУ самостійно;

за переведення коштів учасника ФБУ до іншого ФБУ. Розраховується як відсоток від суми коштів, що підлягають переведенню, не може перевищувати 3 відсотків та додатково вноситься учасником ФБУ на рахунок уповноваженого банку;

за виплату коштів у зв'язку з достроковим розірванням договору довірчого управління. Розраховується як відсоток від суми коштів, що підлягають поверненню учаснику ФБУ до оподаткування, не може перевищувати 5 відсотків та додатково вноситься учасником ФБУ на рахунок уповноваженого банку;

за видачу учаснику ФБУ довідок, не передбачених Правилами ФБУ, є фіксованою сумою, не може перевищувати 10 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та додатково вноситься учасником ФБУ на рахунок уповноваженого банку.

Розмір винагороди уповноваженого банку визначається внутрішніми положеннями та зазначається в правилах ФБУ. Розмір винагороди не може перевищувати граничні розміри, встановлені Законом».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною четвертою;

в частині четвертій слова «за управління ФБУ» замінити словами «за управління активами ФБУ»;

6) у статті 6:

частину першу викласти в такій редакції:

«При досягненні учасниками пенсійного ФБУ пенсійного віку — 60 років для чоловіків та 55 років для жінок або при встановленні учаснику першої групи інвалідності у порядку, визначеному законодавством, учасники пенсійного ФБУ мають право на додаткові пенсійні виплати»;

частину другу виключити;

в частині шостій після слів «банк спрямовує» доповнити словами «на оплату навчання»;

в частині сьомій після слів «Цільові виплати сплачуються» доповнити словами «учасників дитячого ФБУ сплачуються»;

частину восьму доповнити словами «та здійснюються шляхом безготівкового перерахування»;

7) статтю 7 викласти в такій редакції:

«Стаття 7. Особливості оподаткування у разі дострокового розірвання договору довірчого управління

Кошти, зняті з рахунку учасника ФБУ у зв'язку з достроковим розірванням договору довірчого управління, оподатковуються згідно з законодавством.

Вилучення коштів із дитячого ФБУ у зв'язку з достроковим розірванням договору довірчого управління до досягнення учасником дитячого ФБУ повноліття можливе лише за наявності письмової згоди органу опіки та піклування.

У разі звернення учасника ФБУ або його представника із заявою про зняття коштів з рахунку учасника ФБУ у зв'язку з достроковим розірванням договору довірчого управління уповноважений банк утримує з коштів, що знаходяться на рахунку учасника, суму несплаченого податку з доходів фізичних осіб згідно з чинним законодавством та перераховує його до бюджету»;

8) у статті 8 «Перехідні положення»:

пункт 2 доповнити реченням такого змісту: «Укладення нових договорів пенсійних вкладів припиняється»;

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Уповноважені банки до випуску в обіг іпотечних сертифікатів мають право спрямовувати кошти, залучені у ФБУ, на придбання цінних паперів, кредитний рейтинг яких відповідає інвестиційному рівню за національною шкалою, визначеною законодавством України, випущених емітентом з метою придбання (набуття) права вимоги за кредитами, забезпеченими заставою нерухомості, з подальшою обов'язковою конвертацією таких цінних паперів в іпотечні сертифікати»;

9) у статті 9 «Прикінцеві положення»:

а) після пункту 2 доповнити двома новими пунктами такого змісту:

«3. Уповноваженим банкам привести діючі Правила ФБУ у відповідність із нормами цього Закону.

4. Уповноваженим банкам, у термін до 1 січня 2008 року, привести склад інвестиційних портфелів ФБУ у відповідність із нормами цього Закону».

У зв'язку з цим пункти 3—5 вважати відповідно пунктами 5—7;

б) у пункті 5:

в абзаці першому слова «недержавної неприбуткової самоврядної організації — Будівельної палати міста Києва як галузевої торгово-промислової палати» замінити словами «недержавних неприбуткових самоврядних організацій — Будівельної палати України та Будівельних палат міст та регіонів як галузевих регіональних торгово-промислових палат»;

в абзацах другому та третьому слова «Будівельної палати міста Києва» замінити словами «Будівельних палат»;

у частині другій слово і цифри «статті 12» замінити словом і цифрами «статті 12—14»;

в) останній абзац пункту 6 виключити;

г) після пункту 6 доповнити новим пунктом такого змісту:

«7. Державній комісії з регулювання ринків фінансових послуг України проаналізувати за підсумками 2000—2005 років та 2006—2010 років роботу ФБУ, створених уповноваженими банками відповідно до цього Закону, та розглянути питання щодо доцільності використання досвіду ФБУ в організації роботи системи недержавного пенсійного забезпечення України».

У зв'язку з цим пункт 7 вважати пунктом 8.

21. У Законі України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 21, ст. 103):

1) у статті 34:

частини третю та четверту викласти у такій редакції:

«Вартість цінних паперів, що не допущені до торгів на фондовій біржі або у торговельно-інформаційній системі та які не отримали рейтингову оцінку відповідно до закону, не може становити більш як 20 відсотків загальної вартості активів диверсифікованого ІСІ.

Вартість цінних паперів, що не допущені до торгів на фондовій біржі або у торговельно-інформаційній системі та які не отримали рейтингову оцінку відповідно до закону, та нерухомості не може становити більш як 50 відсотків загальної вартості активів недиверсифікованого ІСІ»;

частину шосту викласти у такій редакції:

«Активи венчурного фонду можуть повністю складатися з корпоративних прав та цінних паперів, що не допущені до торгів на фондовій біржі або у торговельно-інформаційній системі, або з цінних паперів, які не отримали рейтингової оцінки відповідно до закону»;

після частини дев'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Якщо кредитний рейтинг цінних паперів, які входять до активів ІСІ (крім венчурного фонду), знизився до спекулятивного рівня за Національною рейтинговою шкалою, ІСІ (крім венчурного фонду), в порядку та в строки, встановлені Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, зобов'язані привести свої активи до вимог цього Закону».

У зв'язку з цим частину десяту вважати відповідно частиною одинадцятою;

2) частину сьому статті 48 доповнити абзацом сьомим такого змісту:

«рейтингову оцінку ІСІ (у разі така рейтингова оцінка вимагається відповідно до Закону)».

22. Пункт 8.2 статті 8 Закону України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 10, ст. 44; 2003 р., № 24, ст. 154; 2004 р., № 11, ст. 140) доповнити підпунктом 8.2.3 такого змісту:

«8.2.3. Право податкової застави не поширюється:

на іпотечні активи, що належать емітенту та є забезпеченням відповідного випуску іпотечних сертифікатів з фіксованою доходністю, та грошові доходи від цих іпотечних активів, до повного виконання емітентом зобов'язань за цим випуском іпотечних сертифікатів з фіксованою доходністю;

на склад іпотечного покриття та грошові доходи від нього до повного виконання емітентом зобов'язань за відповідним випуском звичайних іпотечних облігацій».

23. Статтю 4 Закону України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646) доповнити частиною третьою такого змісту:

«Об'єктами інвестиційної діяльності не можуть бути об'єкти житлового будівництва, фінансування спорудження яких здійснюється з використанням недержавних коштів, залучених від фізичних та юридичних осіб, у тому числі в управління. Інвестування та фінансування будівництва таких об'єктів може здійснюватися виключно через фонди фінансування будівництва, фонди операцій з нерухомістю, інститути спільного інвестування, недержавні пенсійні фонди, які створені та діють відповідно до законодавства, а також через випуск безпроцентних (цільових) облігацій, за якими базовим товаром виступає одиниця такої нерухомості».

24. Частину першу статті 49 Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 47—48, ст. 372) доповнити пунктами 17, 18 і 19 такого змісту:

«17) придбавати цінні папери, кредитний рейтинг яких не визначено Рейтинговим агентством або кредитний рейтинг яких відповідає спекулятивному рівню за Національною шкалою, визначеною законодавством України;

18) придбавати цінні папери емітентів, кредитний рейтинг яких не визначено уповноваженим Рейтинговим агентством або кредитний рейтинг яких відповідає спекулятивному рівню за Національною шкалою, визначеною законодавством України;

19) тримати кошти на банківських депозитних рахунках та в ощадних сертифікатах банків, кредитний рейтинг яких не визначено Рейтинговим агентством або кредитний рейтинг яких відповідає спекулятивному рівню за Національною шкалою, визначеною законодавством України».

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

у шестимісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України щодо національного рейтингування в Україні;

у двомісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їхніх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
15 грудня 2005 року.
№ 3201-IV.

■ **ОФІЦІЙНО**

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Протоколу про внесення змін і доповнень до Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про вільну торгівлю від 29 грудня 1994 року

Верховна Рада України **постановляє**:

Протокол про внесення змін і доповнень до Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про вільну торгівлю від 29 грудня 1994 року, підписаний в м. Ташкенті 25 червня 2004 року, ратифікувати.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
14 грудня 2005 року.
№ 3195-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до частини першої статті 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175; 2005 р., № 4, ст. 90, № 9, ст. 177) такі зміни:

абзац шостий доповнити словами «посади заступників голів районних рад»;

в абзаці сьомому слова «посади заступників голів районних рад» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2007 року.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
20 грудня 2005 року.
№ 3251-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Кредитної угоди (Проект «Рівний доступ до якісної освіти в Україні») між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку

Верховна Рада України **постановляє**:

Кредитну угоду (Проект «Рівний доступ до якісної освіти в Україні») між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку, підписану 5 вересня 2005 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
21 грудня 2005 року,
№ 3255-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про позику (Проект реабілітації гідроелектростанцій) між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду про позику (Проект реабілітації гідроелектростанцій) між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку, підписану 19 вересня 2005 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
21 грудня 2005 року,
№ 3256-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про чисельність Збройних Сил України на 2006 рік

Відповідно до пункту 22 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Затвердити чисельність Збройних Сил України станом на 30 грудня 2006 року у кількості до 221 000 осіб, у тому числі 165 000 військовослужбовців.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
22 грудня 2005 року.
№ 3284-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про доступ до судових рішень

Цей Закон визначає порядок доступу до судових рішень з метою забезпечення відкритості діяльності судів загальної юрисдикції, прогнозованості судових рішень та сприяння однаковому застосуванню законодавства.

Стаття 1. Предмет регулювання Закону

1. Цим Законом регулюються відносини щодо забезпечення доступу до судових рішень (рішень, судових наказів, постанов, вироків, ухвал), ухвалених судами загальної юрисдикції, та ведення Єдиного державного реєстру судових рішень.

Стаття 2. Відкритість судових рішень

1. Кожен має право на доступ до судових рішень у порядку, визначеному цим Законом. Це право забезпечується офіційним оприлюдненням судових рішень на офіційному веб-порталі судової влади України в порядку, встановленому цим Законом.

2. Судові рішення можуть опубліковуватися в друкованих виданнях, поширюватися в електронній формі з дотриманням вимог цього Закону.

3. Особам, які беруть (брали) участь у справі, забезпечується доступ до судових рішень у їхній справі в порядку, встановленому процесуальним законом.

4. Особи, які не беруть (не брали) участі у справі, мають право ознайомитися з судовим рішенням у повному обсязі, якщо воно безпосередньо стосується їхніх прав, свобод, інтересів чи обов'язків, у порядку, передбаченому цим Законом.

Стаття 3. Єдиний державний реєстр судових рішень

1. Для доступу до судових рішень судів загальної юрисдикції Державна судова адміністрація України забезпечує ведення Єдиного державного реєстру судових рішень.

2. Єдиний державний реєстр судових рішень (далі — Реєстр) — автоматизована система збирання, зберігання, захисту, обліку, пошуку та надання електронних копій судових рішень.

3. До Реєстру включаються усі судові рішення судів загальної юрисдикції.

4. Порядок ведення Реєстру затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 4. Доступ до Реєстру

1. Судові рішення, внесені до Реєстру, є відкритими для безоплатного цілодобового доступу на офіційному веб-порталі судової влади України.

2. Загальний доступ до судових рішень на офіційному веб-порталі судової влади України забезпечується з дотриманням вимог статті 7 цього Закону.

3. Для реалізації права доступу до судових рішень, внесених до Реєстру, користувачу надаються можливості пошуку, перегляду, копіювання та роздрукування судових рішень або їхніх частин.

4. Будь-які обмеження права вільного користування офіційним веб-порталом судової влади України не допускаються, крім випадків, визначених цим Законом.

5. Судді мають право на доступ до усіх інформаційних ресурсів Реєстру, в тому числі до інформації, визначеної статтею 7 цього Закону. Доступ суддів до державної таємниці, що міститься в судових рішеннях, забезпечується відповідно до Закону України «Про державну таємницю».

6. Право на доступ до інформаційних ресурсів Реєстру мають посадові чи службові особи, визначені порядком ведення Реєстру.

Стаття 5. Офіційне опублікування судових рішень

1. Судові рішення, внесені до Реєстру, можуть офіційно опубліковуватися у друкованих виданнях.

2. Судові рішення вважаються офіційно опублікованими за умови посвідчення органом, який забезпечує ведення Реєстру, відповідності судових рішень оригіналам або електронним копіям судових рішень, внесених до Реєстру.

3. Судові рішення можуть офіційно опубліковуватися в скороченому обсязі, якщо це виправдано метою видання.

4. Офіційне опублікування судових рішень повинно відповідати вимогам, встановленим статтею 7 цього Закону.

Стаття 6. Відтворення та інше використання судових рішень

1. Кожен має право повністю або частково відтворювати судові рішення, що проголошені судом прилюдно, у будь-який спосіб, у тому числі через оприлюднення в друкованих виданнях, у засобах масової інформації, створення електронних баз даних судових рішень.

2. Будь-яке редагування тексту судового рішення не повинно спотворювати його зміст.

3. Суд при здійсненні судочинства може використовувати лише текст судового рішення, який опубліковано офіційно або внесено до Реєстру.

Стаття 7. Відомості, що не можуть бути розголошені в текстах судових рішень, відкритих для загального доступу

1. У текстах судових рішень, що відкриті для загального доступу через оприлюднення на офіційному веб-порталі судової влади або офіційне опублікування, не можуть бути розголошені відомості, що дають можливість ідентифікувати фізичну особу. Такі відомості замінюються літерними або цифровими позначеннями.

2. До відомостей, зазначених у частині першій цієї статті, належать:

1) імена (ім'я, по батькові, прізвище) фізичних осіб;

2) адреси місця проживання або перебування фізичних осіб, номери телефонів чи інших засобів зв'язку, адреси електронної пошти, ідентифікаційні номери (коди);

3) реєстраційні номери транспортних засобів;

4) інша інформація, що дає можливість ідентифікувати фізичну особу.

3. До відомостей, зазначених у частинах першій — другій цієї статті, не належать:

1) прізвища та ініціали суддів, які ухвалили судове рішення;

2) імена посадових чи службових осіб, які, виконуючи свої повноваження, беруть участь у цивільній, господарській, адміністративній чи кримінальній справах, справах про адміністративні правопорушення (проступки).

4. У текстах судових рішень, відкритих для загального доступу відповідно до цього Закону, не можуть бути розголошені відомості, для забезпечення нерозголошення яких було прийнято рішення про розгляд справи в закритому судовому засіданні.

Стаття 8. Захист інформації, внесеної до Реєстру

1. Інформація, внесена до Реєстру, повинна мати захист від її викрадення, перекручення чи знищення.

2. Не допускається вилучення судових рішень із Реєстру.

3. Не допускається внесення будь-яких змін до судових рішень, які внесені до Реєстру, крім випадків, що пов'язані з необхідністю виправлення помилки, допущеної під час внесення судового рішення до Реєстру чи ведення Реєстру.

4. У разі виправлення судового рішення відповідно до процесуального закону його текст у Реєстрі не змінюється. До Реєстру додатково вноситься судове рішення, яким внесено зміни до відповідного судового рішення.

Стаття 9. Доступ до судових рішень заінтересованих осіб

1. Особа, яка не бере (не брала) участі у справі, якщо судове рішення безпосередньо стосується її прав, свобод, інтересів чи обов'язків, може звернутися до апарату відповідного суду з письмовою заявою про:

1) надання можливості ознайомитися із судовим рішенням;

2) надання можливості виготовити в приміщенні суду копії судового рішення за допомогою власних технічних засобів;

3) виготовлення копії судового рішення апаратом суду.

2. У заяві особа повинна обґрунтувати, чому вона вважає, що судове рішення безпосередньо стосується її прав, свобод, інтересів чи обов'язків.

3. Заява розглядається відповідальною службовою особою апарату суду невідкладно, а якщо вона потребує додаткового вивчення, — протягом трьох робочих днів.

4. Про результати розгляду заяви службова особа апарату суду вносить запис до відповідного журналу із зазначенням відомостей про особу, яка звернулася з цією заявою.

5. Копія судового рішення, виготовлена апаратом суду, засвідчується відповідальною службовою особою апарату суду та печаткою суду із зазначенням дати.

6. Копія судового рішення видається за плату в розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України.

7. У наданні доступу до судового рішення належить відмовити, якщо:

1) до суду звернулася особа, яка не має процесуальної дієздатності, або особа від імені заінтересованої особи за відсутності відповідних повноважень;

2) матеріали справи передані до іншого суду чи на зберігання до державної архівної установи;

3) судове рішення безпосередньо не стосується прав, свобод, інтересів чи обов'язків цієї особи.

8. Забороняється відмовляти в доступі до відповідного судового рішення заявникам, стосовно яких судом вжито заходів щодо забезпечення позову або запобіжних заходів.

9. Рішення про відмову у наданні доступу до судового рішення викладається службовою особою апарату суду в письмовій формі із зазначенням порядку його оскарження. Воно повинно бути вмотивованим.

10. Надання дозволу на доступ до судового рішення або відмова в цьому можуть бути оскаржені до голови відповідного суду або до суду в порядку, передбаченому законом.

11. За правилами цієї статті забезпечується також доступ осіб, зазначених у частині першій цієї статті, до матеріалів справи, що необхідні для оскарження судового рішення.

Стаття 10. Відповідальність за порушення вимог, встановлених цим Законом

1. Порушення правил ведення Реєстру, а також порушення права на доступ до судових рішень тягнуть за собою відповідальність згідно із законом.

2. У разі завдання особі матеріальної чи моральної шкоди внаслідок порушення її прав та інтересів, гарантованих цим Законом, вона має право на відшкодування такої шкоди.

Стаття 11. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 червня 2006 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) в абзаці першому частини першої статті 212^3 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) слова «до законів України «Про інформацію» або «Про звернення громадян» замінити словами «до законів України «Про інформацію», «Про звернення громадян» та «Про доступ до судових рішень»;

2) частину першу статті 126 Закону України «Про судоустрій України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 27—28, ст. 180; 2004 р., № 25, ст. 354) доповнити пунктом 14^1 такого змісту:

«14^1) забезпечує ведення Єдиного державного реєстру судових рішень».

3. Кабінету Міністрів України:

1) протягом трьох місяців після опублікування цього Закону:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону, привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) не пізніше 1 червня 2006 року забезпечити постійне внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень електронних копій судових рішень Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, апеляційних та місцевих адміністративних судів, апеляційних та місцевих господарських судів, апеляційних загальних судів, а внесення судових рішень місцевих загальних судів — не пізніше 1 січня 2007 року.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
22 грудня 2005 року.
№ 3262-IV.

■ **ОГОЛОШЕННЯ**

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів
на придбання залізобетонних виробів

1. **Замовник торгів:**
Донбаська електроенергетична система ДП НЕК "Укренерго" код ЄДРПОУ 23344104
1.1. Поштова адреса: 84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11
1.2. Контактні: телефони (06242) 9-74-55; 9-79-37
факс (06242) 9-78-37
2. **Опис предмету закупівлі:**

№ п/п	Найменування	Марка виробу	Кількість шт.
1	2		3
1	Стійка	СК 26.2-1.0 (ДСТ 22687.0-3-85) або еквівалент	124
2	Підп'ятник	П2 (ДСТ 22687.3-85) або еквівалент	124
3	Ригель	АР-5 (7271 тм - V-43) або еквівалент	40
4	Фундамент	Ф3-Ам (7271 тм-ІІ- 101 або еквівалент	20
5	Фундамент	Ф2-2 (7271 тм-ІІ-42) або еквівалент	4

Обсяг закупівлі є неподільним.
Строк поставки - 1 квартал 2006 р.
Вся продукція повинна бути сертифікована.

3. **Місце та спосіб отримання тендерної документації:**
м. Горлівка, пр. Леніна 11, Донбаська ЕС НЕК "Укренерго", служба договірної роботи.
Факс (06242) 9-78-37.
e-mail: sdr@db.energy.gov.ua
4. **Додаткова інформація:**
Тендерна документація буде передана поштою (електронною поштою) на адресу виконавця або через його представника протягом трьох календарних днів після отримання від виконавця письмового запиту про надання необхідних документів. Розкриття тендерних пропозицій відбудеться 25.01.2006 р. за адресою: 84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11, актовий зал.

1. Замовник торгів «ВАТ ЕК «Севастопольенерго»
код ЄДРПОУ 05471080.

1.1. Поштова адреса: 99040, м. Севастополь, вул. Хрустальова, 44.
1.2. Контактні:
1.3. Телефон (0692) 46-87-18. Факс (0692) 55-33-14.
2. Інформація про товари (товари, роботи, послуги), що закуповуються: Закупівля однофазних електронних електролічильників.
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації:
Тендерну документацію можна отримати в ВАТ ЕК «Севастопольенерго» надіславши факс - повідомлення про бажання участі у відкритих торгах.
4. Додаткова інформація:
Кінцевий термін подання тендерних пропозицій - 10 діб з дня публікації об'яви.

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) постановою від 14.03.2003 р. у справі №6/59-4/33 визнав банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Миколаївська птахофабрика» (юридична адреса: Львівська область, Миколаївський р-н, с. Київець; код ЄДРПОУ 00852677) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду Львівської області від 01.10.2004 р. ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Гула Ярослав Омелянович (ліцензія АБ №271501 від 31.10.2005 р., 79005, м. Львів, вул. І. Франка, 9; тел.: (0322) 96-54-96).

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 11.10.2005р. порушена справа 42/165 Б про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю „Горлівське" (поштова адреса: 84640, м. Горлівка, Донецької області, вул. Рождественського, 34) п/р № 26004000213001 в філії АКБ „Надра" м.Горлівці МФО 335719, ЄДРПОУ 30764637 і введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Черняєва Олексія Миколайовича, ліцензія № 116044, поштова адреса 84626, м. Горлівка, Донецької області, пр. Перемоги, 38.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 15.12.2005 р. у справі №Б-12/184 порушено справу про банкрутство, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «КФ «Дитячий світ» (78500, вул. Свободи, 270, м. Яремча, Івано-Франківська обл., код 19394929).

Ліквідатором призначено Ковальчук Оксану Василівну (ліцензія АА №116121 від 20.12.2004 р., 77300, м. Калуш, вул. Мартовича, 2). Поштова адреса для листів: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. Бельведерська, 2-А, оф. 7).

Заяви кредиторів приймаються протягом місячного строку з дня публікації оголошення.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б) 16.12.05 року справа № 24/795-Б визнано банкрутом, та розпочата ліквідаційна процедура Т. О. В. «Обліково-вексельне агентство», юридична адреса та реквізити: м. Київ, вул. Інститутська, буд. 16, кв. 4, поточний рахунок № 26000010962980 в КРУ Банку «Фінанси та кредит», МФО 300937, код ЄДРПОУ 32159167.

Розпорядником майна призначено Чечельницького Олександра Йосиповича (ліцензія АБ № 216931 від 04.04.2005 р.).

Постановою Господарського суду Запорізької області від 14.12.05 р. по справі № 25/275 ТОВ «Ентрансавто», розташоване за адресою: 71503, Запорізька область, м. Енергодар, промзона, а/с 7 (код ЄДРПОУ 32166588), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кравченко Р. М., ліцензія АА № 783025. (71500, Запорізька область, м. Енергодар, вул. Скіфська, 18, кв. 17, а/с 42).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 12.12.05 р. по справі № 25/283 ТОВ ВТФ «Кондитер-Інвест», розташоване за адресою: 69013, м. Запоріжжя, вул. Військбуд, 99, кв. 7 (код ЄДРПОУ 25223273), п/р № 26007301220311 в Філії «Лівобережне відділення Промінвестбанку», м. Запоріжжя, МФО 313786, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кляшторну Олену Вадимівну (ліцензія АБ № 176170 від 27.07.05 р., м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 75, оф. 68, тел. 8 (0612) 33-12-11).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Приватизаційна комісія Радивилівської міської ради повідомляє, що сукупна остаточна ціна об'єктів малої приватизації, визначених рішенням від 12 травня 2005 року №258 «Про перелік об'єктів малої приватизації в місті Радивилів на 2005 рік після проведення конкурсу становить 11 250 (одинадцять тисяч двісті п'ятдесят) грн. Переможцем конкурсу визначено Матюшка Віктора Івановича, що проживає: м. Київ, вул. Борщаковська, 117/125, кв. 79.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) по справі № 8/333 від 20.12.2005 р. введено процедуру розпорядження майном по сільськогосподарському товариству з обмеженою відповідальністю «Левада - Агро» інд. код 31428950, юридична адреса: 38300, Полтавська обл., Великобагачанського району, с. Красногоровка.

Розпорядником майна призначено Несвіта Володимира Івановича (ліцензія № 176021 від 06.06.2005 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 22.12.2005 р. по справі №27/97Б Товариство з обмеженою відповідальністю «Промтехснаб» (ЄДРПОУ 30701844; 83017, м. Донецьк, вул. 50 Гвардейської дивізії, 17) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Карпенко А. А. (ліцензія АА 719837; адреса: 85400, Донецька обл., м. Селидово, вул. Дубініна, 6).

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

24 березня 2006 р. об 11 годині в будинку культури с. Рудьківка відбудуться загальні збори акціонерів Закритого акціонерного товариства «Рудьківське».

Реєстрація учасників — 9-00.
Початок зборів — 11-00.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1 . Звіт Голови Ради акціонерів про діяльність Правління ЗАТ в 2005 р.;
2. Звіт Голови Правління про результати діяльності ЗАТ за 2005р.;
3. Звіт Голови ревізійної комісії про ревізію діяльності ЗАТ за 2005р.;
4. Затвердження рішень Ради акціонерів, прийнятих протягом 2005 р.
5. Про розподіл прибутку за 2005 р.;
6. Про виплату дивідендів за 2005 р.;
7. Переобрання Правління ЗАТ;
8. Переобрання Ради акціонерів ЗАТ;
9. Переобрання Ревізійної комісії ЗАТ;
10. Про зміни в складі акціонерів ЗАТ.

Правління ЗАТ «Рудьківське»

Закрите акціонерне товариство
«Хмельницьке обласне підприємство «Сільгоспетехніка»

(код ЄДРПОУ 32718383) повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 06 березня 2006 року о 12.00 год. за адресою: м. Хмельницький, вул. Свободи, 70, каб. 104) (перший поверх), з наступним порядком денним:

1. Про реорганізацію ЗАТ «Хмельницьке обласне підприємство «Сільгосптехніка»;
2. Про обрання керівних органів ЗАТ «Хмельницьке обласне підприємство «Сільгосптехніка»;
3. Про затвердження договору іпотеки;
4. Інше.

Для реєстрації необхідно мати документ, що посвідчує особу, або належним чином оформлену довіреність.

Довідки за тел. (0382) 70-38-43, 70-34-83.

Арбітражний керуючий (керуючий санацією) повідомляє, що Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 20.12.2005 р. по справі №19/90(05), стосовно боржника - Приватного сільськогосподарського підприємства «РОСА» (код ЄДРПОУ 03749980; 72400, Запорізька обл., Приазовський р-н, смт. Приазовське, вул. Кірова, 48; ЗОД АППБ «АВАЛЬ») почата процедура санації боржника. Керуючим санацією призначено арбітражного керуючого Іщенко Василя Дмитровича - ліцензія АА №719771. Можливим санаторам боржника у місячний термін, з моменту надрукування цього оголошення, звертатися до керуючого санацією за адресою: 72311, Запорізька обл., м. Мелітополь, а/с 21. Арбітражний керуючий Іщенко В. Д., ліцензія АА №719771, тел./факс: (0619) 42-09-74.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушено справу № 27/171Б від 06.12.2005 р. про банкрутство Приватного підприємства «Укрхім» с. Розівка, Ясинуватського району, розрахунковий рахунок 26006959677192 Філіал Першого Українського Міжнародного банку м. Донецьк, МФО 335537, ЄДРПОУ 31738587. Введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначений Скачко Сергій Леонідович, ліцензія № 216701 (м. Макіівка, вул. Фонтанна, 1А/12, (062) т. 348-85-86).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Правління ЗАТ «АКБ «СИГМАБАНК» повідомляє, що 05 січня 2006 року було проведено державну реєстрацію ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «АКЦІОНЕРНОГО КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ «СИГМАБАНК», номер запису про державну реєстрацію 1 224 102 0000 022459, код ЄДРПОУ 33972230.

Місцезнаходження банку: 49069, м. Дніпропетровськ, вул. Барикадна, 5/7.

Банк отримав Свідоцтво Національного банку України про внесення до Державного реєстру банків за №302 від 10.01.2006 року.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Теплоенергетична компанія «Стирол», код ЄДРПОУ 32482432, на основі рішення зборів учасників № 44 від 09.01.2006 р. оголошує про відкриття ліквідаційної процедури. Головою ліквідаційної комісії призначено Мазнєва Олександра Генадійовича (тел.: (06242) 7-81-12). Заяви кредиторів приймаються за адресою: 84610, м. Горлівка, вул. Горлівської дивізії, 10.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49027, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) по справі №Б40/171/05 від 28.12.2005 р. товариство з обмеженою відповідальністю торговий будинок «Україна-Америка» (49127, м. Дніпропетровськ, вул. Автопаркова, буд. 7, код ЄДРПОУ 24987436, р/р 26007095304351 в ДОФ АКБ «УКРСОЦБАНК», МФО 305017) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначений Кульчицький Ігор Костянтинович (49026, м. Дніпропетровськ, вул. Батумська, буд. 4, кв. 45, тел.: (0562) 788-72-53).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ вул. Куйбишева, 1а) від 20.12.2005 р. у справі №Б24/156/05 Сільськогосподарський виробничий кооператив «Більшовик» (код ЄДРПОУ 00847666; 51830, Дніпропетровська обл., Петриківський р-н, с. Лобойківка, вул. Центральна, 86; п/р 26007346862001 в КБ «Приватбанк», МФО 305299) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гулу Олексія Миколайовича, ліцензія АБ № 116144 від 22.12.2004 р., адреса: 51200, Дніпропетровська обл., м. Новомосковськ, вул. Радянська, буд. 43, кв. 134; т/ф (0562) 35-24-59.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 29.12.2005 р. по справі №Б24/306/05 відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Приватне підприємство «Авель», зареєстроване за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Казакова, 4, кв. 19 (код ЄДРПОУ 32688129), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором ПП «Авель» (код ЄДРПОУ 32688129) призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія № АА 630128 (49070, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305, тел.: 8 (056) 778-12-49, 778-12-46).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 29.12.2005 р. по справі № Б24/305/05 відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Приватне підприємство «Комплектсервіс», зареєстроване за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Дзержинського, буд. 10, кв. 17 (код ЄДРПОУ 32794019), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором ПП «Комплектсервіс» (код ЄДРПОУ 32794019), призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія № АА 630128 (49070, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305, тел. (8056) 778-12-49, 778-12-46.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 05.12.2005 р. по справі № Б-39/68-05 спільного Українсько-Болгарського акціонерного товариства закритого типу з іноземними інвестиціями «Зевс» (ЄДРПОУ 22670600, Харківська обл., Харківський р-н, с. Комунар, вул. 9-ї П'ятирічки) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тищенко О. І. (ліц. АБ № 216715 від 09.02.05 р., 61002 м. Харків, вул. Петровського, 6/8, кв. 15, т. (057) 700-55-97).

Ухвалою від 22.12.2005 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу №Б 26/160/05 про банкрутство сільськогосподарського виробничого кооперативу «Хлібороб-2»: 52733, Дніпропетровська обл., Павлоградський район, с. Вязовок, вул. К. Маркса, 28, п/р №26001045190101 в ПФ АППБ «Аваль», МФО 306726, ЄДРПОУ №32417300.

Розпорядником майна призначена Чеснова Наталя Володимирівна, ліцензія АБ 216702, 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-а, оф. 210, тел.: 36-10-75.

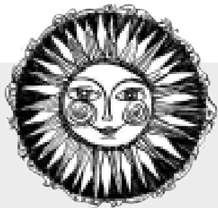
Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 29.12.2005 р. по справі № Б24/303/05 Товариство з обмеженою відповідальністю «Фортеця», зареєстроване за адресою: 49044, м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, 17 (код ЄДРПОУ 24998351), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

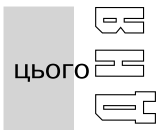
Ліквідатором ТОВ «Фортеця» (код ЄДРПОУ 24998351), призначена арбітражний керуючий Ромашко Роза Миколаївна. Ліцензія № АА 630128 (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 6, к. 301, 305, тел. (8056) 778-12-49, 778-12-46).

КУРІНЬ

СУБОТА, 14 СІЧНЯ 2006 ■ № 7 (3757)

15 січня в Україні хмарно з проясненнями, без істотних опадів. На дорогах подекуди ожеледиця. Температура вночі 3—8 градусів морозу, вдень від 4 морозу до 1 тепла. 16—17 січня — без істотних опадів; температура 16-го суттєво не зміниться, 17-го знизиться на 3-5 градусів

14 СІЧНЯ

■ *1855 р. Народився живописець Опанас Сластіон.*

■ *1863 р. У Російській імперії запроваджено монополію на продаж спиртного.*

■ *1906 р. У Києві вийшов перший номер щоденної української газети «Громадська думка». (Заборонена владою в серпні того ж року.)*

■ *1911 р. У Чернігові народився Анатолій Рибаков, російський письменник («Кортик», «Бронзовий птах», «Діти Арбату»).*

■ *1918 р. Центральна Рада видала закон про підпорядкування їй Чорноморського флоту.*

Дурня

Чинному народному обранцеві Івану Загребущому наснився ретросон: нібито він, член ЦК славнозвісної КПРС, терміново викликаний до «великої хати» на якийсь загадковий позачерговий пленум. Загадковість ота переросла в незбагненність, коли Іван побачив у президії серед звичних чільних достойників якихось волохатих людоподібних істот з двома гулями на голові на тім місці, де в рогатої худоби випинають власне роги. Головуючий, ковтаючи від хвилювання слова, сповістив про те, що на пленумі присутні та виступлять космічні прибульці, котрі таємно ввійшли в контакт з найвищим керівництвом партії, що переконливо доводить її особливу історичну роль у долі всього людства. Від почутого Іван Загребущий перелякався аж до млосного поту, але те, про що далі повідали прибульці, буквально паралізувало розум…

Волохаті чудовиська без слів, якимось прямим навіюванням, проінформували найдостойніших представників борців за щастя народне, що їхня більш розвинута цивілізація вже давно спостерігає за незліченними стражданнями людства і от, нарешті, вирішила втрутитись у всесвітньо-історичний процес землян. А позаяк найбільшим злом в історії людства прибульці визначили радянський більшовизм, присутнім достойникам пропонується велична місія взяти безпосередню участь у таємному еволюційному процесі перетворення більшовицького монстра на співдружність вільних демократичних держав з ринковою економікою.

Загребущий обережно зиркнув туди-сюди на сусідів, але крім закам'янілих, сповнених жаху облич ніяких ознак реакції на те, що відбувається, не помітив. Навіювання ж тривало. Прибульці попередили, що участь достойників у величній демократичній перебудові супроводжуватиметься набуттям особисто і лише ними небувалого добробуту і багатства. Те, що ви знаєте про розкіш, тлумачили двогорі, не йде в жодне порівняння з тими благами, що на вас, обраних, чекають. Не варто навіть фантазувати про це, адже дійсність перевершить усі ваші сподівання. Мільйонери старого світу примітивно заздритимуть вам...

Історична особистість, на яку вмить перетворився Іван Загребущий, знов обережно роздивилася навколо. І збагнув обранець всесвіту, що пики товаришів по партії, попри величезну напругу, все ж ніби підтанули. Якесь невидиме тепло вже заструменіло з їхніх напололханих очей.

Але будьте уважні! — потік навіювання немов додав рухливості. — Теперечки сприймайте головне. Доленосні трансформації в суспільстві неодмінно збудять небачені негаразди серед широкої громади. Народ ваш стрімко зубожіє і вимиратиме. Старі й нові страхітливі хвороби набудуть нечуваного поширення. Запанує право сильного, і справедливість перетвориться на химеру. Все те, що належало до категорії добра, стане предметом глузування сильних та багатих, а поняття совісті потоне у вирі всеохоплюючого свавілля.

— Отож, — могутнім голосом заволав з гучномовців головуючий, — чи згодні ви стати обранцями людства заради його світлого майбутнього?!

— Так! — розкололо простір багатоголосе і... Загребущий прокинувся.

— Яка дурня! — обурювався, позіхаючи, народний обранець. — І до чого тут, власне, я і моє партійне минуле? При чому тут совість і якась химера?..

І буденно перевернувся на другий бік. Більше Іванові цієї ночі нічого не снилося.

Юрій БОЛЬШАК.

Фото Сергія СВІТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

☞ *— І ви що — не пообіцяєте нам, що допоможете у боротьбі з пташиним грипом?*
— Навпаки! Я обіцяв і обіцяти буду!

■ «ГЕНІАЛЬНІ» ФРАЗИ

☞ ***Боксерський коментатор: «Добре, що вдалось уникнути бійки після бою...»***

☞ ***Про відомого кіноактора: «Та я знаю, що він Панкратов, тільки щось уже не дуже чорний...»***

☞ ***З розповіді фотографа-професіонала: «І тут налетіли мильничники!..»***

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

■ СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Цінуйте час!

Лишилось надто мало часу — треба встигнути прогаяти те, що ще не прогаяли!

Трибуна виборця

А може, кількість мільйонерів у партії чи блоці треба вказувати просто у виборчому бюлетені?!

Справа всього життя

Наша нова мета — комунізм для тих, хто розтягнув країну.

Амурне

Люби так мене, як я люблю твій портмоне!

Приказка

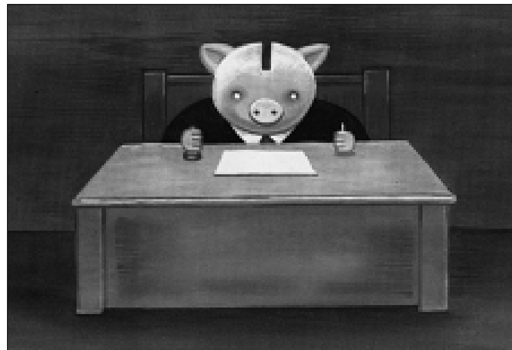
Хто працює, той не заробляє.

Закон бутерброда

Бутерброди в Березі Рябкової Кістки вже ніколи не падають маслом донизу, вони падають донизу емульгатором.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Звикли брати?

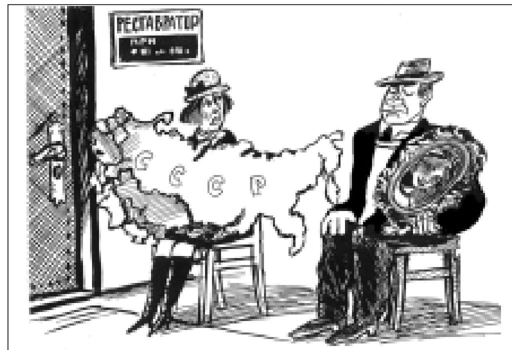
Віктор Янукович:
— Якщо ми будемо брати відповідальність на себе, то візьмемо її з рук народу, але не з рук цієї влади.

Від чергового:
— Коли будете брати, подивіться довкола уважно, чи нема поблизу Ю. Луценка.

Зелені аргументи

Наталія Вітренко:
— Але уявіть собі ситуацію в парламенті, ми ж були в парламенті, ми знаємо. От коли аргументи не доходять, треба блокувати трибуну. Хто піде блокувати трибуну? Звягільський? Ахметов? Ну, назвіть, хто там піде блокувати трибуну?

Від чергового:
— А я уявляю собі таку ситуацію: ви підходите до них — Звягільського, Ахметова — й кажете: «Трибуну бачите? Так от: увечері — аргументи, вранці — наше блокування трибуни, вранці — аргументи, ввечері — блокування».

Мовчать, бо знали

В. Стоякін:
— ...Коли за Кучми щось розляпувалось, то розляпувалися людьми, які знали, що кажуть. А тепер розляпується людьми, які тільки припускають...

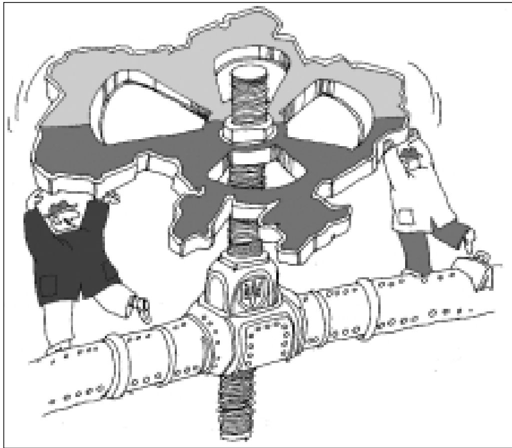

Від чергового:
— Так, згоден, тоді, за Кучми, коли хто гинув в автокатастрофі, то всі знали: він щось розляпав. А тепер балаканини багато — автокатастроф мало! А це теж, без припущень, знають усі!

Зірка знайшла героя

Юрій Кармазін, народний депутат:
— Я впевнений, що сьогодні Путіна можна нагородити званням Героя України. Ніхто більше, як він, не зробив для поштовху науково-технічного прогресу України. Коли я писав, що треба перейти на альтернативні види палива, мене не почули, а Путіна почули.

Від чергового:
— Заспокойтеся, все було так: ваші слова почули і передали Путіну, а він потім їх видав за свої. А зірка Героя по праву належить вам.

Мучиться, доки не відПУчиться

Юрій Єхануров:
— Той, хто здає газотранспортну систему, танцюватиме так, як йому зіграють на балалайці.

Від чергового:
— От-от, і знов підуть частівки типу:
Между русским и туркменом
украинцу мучиться,
пока газ обыкновенно
в трубах не отПУчится.

Кому хрін з бубликом?

Олександр Волков, народний депутат:
— На виборах я голосуватиму за партію хрєнов-бубліков...

Від чергового:
— Пане Волков, уточніть, будь ласка, хто в такому разі залишиться з хріном, а хто з бубликом. Оскільки народу один хрін, за кого саме ви голосуватимете!

Мал. Олега СЕРЕДИ, Миколи КАПУСТИ, Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а. Зам. 508

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2. Зам. 7

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 171

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos